1856. DRIE EN DERTIGSTE JAARGANG. N°. 81.

PROVINCIALE DRENTSCHE EN ASSER COURANT.

De uitgave dezer COURANT geschiedt op **Woensdag** en **Zaturdag** De prijs is per *drie maanden* te Assen f 2,27½ buiten Assen franco per post f 2.45.

WOENSDAG 8 OCTOBER.

De prijs der Advertentien is van 1 tot 5 regels **f 1.00** en voor elken regel meer **15** cent, behalve 35 cent zegelregt.

Vergadering van den Raad der gemeente Assen op Zaturdag den 11 October 1856, des avonds te 6½ ure.

De COMMISSARIS DES KONINGS in de Provincie Drenthe doet te weten, dat bij hem zijn ontvangen: van ingezetenen der gemeente Peize eene som van f 4.95 en van V. Ro. C. uit Veenhuizen eene coupon groot f 3.96, tot leniging van den nood der slagtoffers van den ramp, die het eiland Groot-Sangir in Nederlandsch Indie heeft getroffen, door de herhaalde uitbarsting van den vulkaan Awoe en daarmede gepaard gaande zeebeving.

Assen den 4 October 1856.

De Commissaris des Konings voornoemd,
DE VOS VAN STEENWIJK.

Achtervolgens artikel 3 van het Koninklijk besluit d.d. 6 Januarij 1831 no. 68 (Staatsblad no. 2), heeft Zijne Excellentie de Minister van Finantien, bij resolutie van den 3 Oct. l.l., no. 21, bepaald, dat de loten der 230e Staats-Loterij, gedurende de 3de week der trekking van de vijfde of laatste klasse, beginnende op Dingsdag den 7 Oct. 1856, door de Collecteurs, Splitters en Debitanten, tot geene hoogere prijzen, het opgeld daaronder begrepen, zullen mogen worden uitgegeven dan tot de navolgende, te weten:

Bij Verkoop:			Bij Verhuring:		
Geheele	loten	f 82,00	Geheele	loten	f 44,00
Halve	„	- 41,00	Halve	„	- 22,00
Vijfde	„	- 16,40	Vijfde	„	- 8,80
Tiende	„	- 8,20	Tiende	„	- 4,40
Twintigste	„	- 4,10	Twintigste	„	- 2,20

Wordende den belanghebbenden bij deze herinnerd, dat, bij het aangehaalde artikel van voornoemd besluit, uitdrukkelijk is vastgesteld, dat de Collecteurs, Splitters en Debitanten gehouden zijn, om zich naar die prijsbepaling te regelen en dezelve gedurig ter inzage voor het publiek beschikbaar te hebben.

Assen, den 6 Oct. 1856.

De Commissaris des Konings in de Provincie Drenthe,
DE VOS VAN STEENWIJK.

BURGEMEESTER en WETHOUDERS der gemeente Assen doen te weten, dat de Gemeenteraad, in deszelfs vergadering van 22 Maart jl. besloot tot het instellen van twee veemarkten, en dat gemeld raadsbesluit door H.H. Gedeputeerde Staten van Drenthe, bij resolutie van 22 Mei jl. no. 17, zijnde goedgekeurd, diensvolgens, behalve de bestaande veemarkt van Augustus, jaarlijks te Assen zullen worden gehouden **twee VEEMARKTEN**, de e e r s t e op den tweeden Donderdag van Mei en de t w e e d e op den eersten Donderdag van November.

Assen den 2 Junij 1856.

De Burgemeester, H. J. OOSTING.
De Secretaris, KIJMMELL.

OVERZIGT DER BELANGRIJKSTE GEBEURTENISSEN.

6 Oct.

De Russische circulaire baart steeds groote verbittering aan de Engelsche pers, en zelfs de *Morning Post*, het half officieel orgaan van lord *Palmerston*, doet zich te goed aan het overmoedige Rusland. Hij berekent, wat Rusland zijn zou, als de oorlog was voortgezet, en hoeveel vernederingen het dan zou hebben moeten dulden. „Overal en in alles — zoo spreekt het — verraadt het groote ligchaam teekenen van zwakheid, en toch durft *Gortschakoff* spreken als of wij in 1851 leefden. 't Is als of hij kanselier is van den eersten *Alexander*, toen deze als bevrijder van Europa en als beschikker van Europa's lot te Parijs optrad. Maar dat de Russische vloot verschijne voor de residentie van Z. M. Koning *Ferdinand!* Zij zal er komen om beleefdheden te bewijzen aan de *Fransche* officieren, en tot niets meer, want dat Rusland niet in staat is oorlog te voeren, dat weet niemand beter dan *Alexander II.*"

Engeland voedt steeds wrok tegen Rusland, van den eersten dag af dat de Parijsche vrede werd geteekend, en de Engelsche bladen vinden het goed om dien wrok bij elke gelegenheid te versterken. Dit blijkt thans op nieuw.

De *Times* verzekert, dat de Russische gezant te Parijs voorlezing heeft gedaan van de circulaire van Prins *Gortschakoff* aan den Franschen Minister van Buitenlandsche Zaken, maar hij weet niet, of deze laatste daarvan ook copie hield. Alleen voegt hij er bij, dat de beide staatslieden over de Nota weinig hebben gesproken, willende de Fransche Minister daardoor verraden, dat hij er weinig waarde aan hechtte. Ook verzekert hij nog, dat Rusland daarin niets beleedigends ziet voor Engeland en Frankrijk.

Zeer wel mogelijk, wordt hierop aangemerkt, maar sommigen merken aan: dat is als of iemand eene oorvijg ontvangt met deze betuiging: „geloof niet dat ik plan had u zeer te doen!"

Overigens schijnt het, dat de Napelsche kwestie voor Frankrijk van zeer moeijelijken aard is. Mogt daar eene revolutie uitbarsten, en die een loop nemen, gunstig voor het geslacht der Bonaparten, dan zou *Napoleon III* er weinig bezwaar in vinden om lijdelijk te blijven en het werk zijn gang te laten gaan; maar als eens de vinger aan de haan is en het kanon buldert, als de revolutie om zich grijpt, zoekende wie zij zou mogen verslinden, dan is er dikwijls geene menschelijke magt die zich ziet gehoorzamen als zij gebiedt: „tot hiertoe en niet verder!"

Maar welke vijandelijke magt is dan nu voor Napels verschenen, en wat zegt of doet Koning *Ferdinand* bij al die bedreigingen?

Er liet zich, voor zoo ver bekend is, nog niemand voor de residentie van Koning *Ferdinand* zien, en deze vorst schijnt heden iets te willen toegeven, om morgen, na een nacht bezinning, te weigeren wat hij beloofde. 't Is als of hij tijd zoekt te winnen, of dat hij op verdeeldheden rekent tusschen zijne, hem dreigende vrienden. De bastonnade-commissie gaat inmiddels met het in beoefening brengen harer handgreepkunsten voort, en menigeen, die vreezen moet dat zijn rug zich weldra zal moeten leenen voor het in praktijk brengen dier ambtelijke behendigheid, wacht met onuitsprekelijk ongeduld op de uitkomst aanbrengende eskaders der menschlievende Mogendheden. Ja, kwam er maar eens één dat kracht had en 't goed meende — dat niet alleen kwam om te dreigen maar ook om, des noods, te handelen!

Volgens een schrijven uit Weenen, zou Oostenrijk eene laatste poging gedaan hebben om de gewapende interventie der Westersche Mogendheden in de Napelsche kwestie te voorkomen. Eene telegrafische dépêche, van Weenen naar Parijs gezonden, zou ten minste de uitvoering van eenige genomen maatregelen opgeschorst hebben, en men wil in elk geval den uitslag der zending van den heer *Martini* afwachten. De heer *Martini*, Oostenrijks afgevaardigde bij het Napelsche hof, is houder van een zeer vredelievend ultimatum, waarin den Koning der Beide Sicilien het gevaarlijke van zijn toestand wordt voor oogen gehouden. Te gelijker tijd zal de heer *Martini* Koning *Ferdinand* een eigenhandig geschreven brief van Keizer *Frans Jozef* ter hand stellen, waarin deze vorst, in naam der banden van bloedverwantschap, die er tusschen beide hoven bestaan, den Napelschen Monarch vraagt, om toch niet alleen over Napels, maar over geheel Italie de onberekenbare ellende te brengen, die zijn gedrag na zich zou slepen.

Koning *Ferdinand* heeft zich de woorden van den heer *von Hubner* weinig aangetrokken, om dat deze met geene officiële zending belast was, en men hem daarenboven geen goed hart te Napels toedraagt, wijl men hem daar beschouwt als een der ijverigste voorstanders van het verbond van Oostenrijk met de Westersche Mogendheden.

Onder de vreemde geruchten van den dag behoort ook dit: Baron *von Hubner* organiseerde eene beweging in Italie, die, als de vloot der geällieerden voor Napels verschijnt, op onderscheidene plaatsen gelijkelijk moet uitbreken, opdat het Weener kabinet mogt uitroepen: „ziet gij — dat zijn de gevolgen eener interventie!

Onder het opschrift: *de gewapende demonstratie tegen Napels*, bevat eene Oostenrijksche courant het volgende artikel.

„Den Koning van Napels door dreigingen of vijandige demonstratien concessien te willen afpersen, ten opzigte van zijn binnenlandsch bestuur, is, zich geweldadig van zijn gezag meester te maken, als of men in zijne plaats wilde regeren, het is de wet van den sterkste in toepassing brengen. Dat waren de gestrenge woorden der Nota van het St. Petersburger kabinet, wier echtheid niet meer betwijfeld wordt, en de handelwijze der Westersche Mogendheden tegen Napels schetst. Men ziet uit deze Nota, meesterlijk geschreven, met welke voorzorg de Russische staatslieden de gevaren voorzien, die er voor Europa uit kunnen voortvloeijen als men het beginsel van internationaal regt schendt; voor de eerste schrede, moet men zich wachten, denkt men te St. Petersburg, want schrijft men den Koning van Napels heden eene gedragslijn voor, ten opzigte zijner inlandsche administratie, zonder er in het minst door verdragen toe geregtigd te zijn, morgen kan men even goed Rusland in bedenking geven om het koningrijk Polen te herstellen, en wel te gemakkelijker, daar het verdrag na het Weener congres een punt bevat dat dezen eisch zou kunnen wettigen. De Koning van Napels ziet de steun van zijn gouvernement in de achting van zijn leger en in de eerbied des volks. Zonder die zedelijke hefboom zou hem het regeren onmogelijk zijn, en waarschijnlijk doet deze zienswijze hem besluiten om niet dan voor overmagt te bukken."

Onze lezers houden hier wèl in 't oog, dat zij een Oostenrijksch blad hooren spreken.

Narvaez komt terug!

Blijde tijding voor Koningin *Isabella II*, voor de reactionnairen, voor de priesterpartij, maar voor *O'Donnell?!*

Deze krijgsman, deze gevreesde staatsman van één dag, vreest eene militaire manifestatie, en die vrees doet hem maatregelen nemen om zoodanige manifestatie te voorkomen. Hij plaatste daartoe aan 't hoofd der regementen en der bataillons officieren die hem persoonlijk genegen zijn.

't Moge voorzigtig heeten — maar het is, onzes inziens, een voorteeken van den aanstaanden val van den militairen dictator.

Maar er is een, zoo zegt men, die voor hem in de bres sprong, en die een heeft ongetwijfeld gezag. 't Is Keizer *Napoleon III*. Deze zou een uitvoerigen brief aan *Isabella II* geschreven en daarin aangetoond hebben, dat de lieden die haar achterwaarts wilden doen gaan, het land ten verderve zouden voeren. Hij raadde zijne gekroonde zuster aan, om *Rios Rosas* en *O'Donnell* aan 't roer van staat te houden.

Spanje zal ook een eskader naar de golf van Napels zenden, tellende, schrik niet, lezers! *twee honderd* kanonnen, een getal, waarmede men een en een half Engelsch schip wapent. Echt Spaansch! Die geen *getal* schepen kan noemen, spreekt van een getal kanonnen. De Gaskonjers van heden zijn nog altijd van hetzelfde slag als de Gaskonjers (snoevers) van gisteren. Met wie, voor wie of tegen wie die 200 kanonnen hunne monden zullen rigten? Dat weet niemand, en welligt de Spaansche regering zelve nie De Spaansche bevelhebbers zullen welligt doen wat de sterkste doet, of met stille trom aftrekken, dat het minst kostbaarste en ook het minst bloedige is.

Men verzekert, dat *al* de Aartsbisschoppen van Spanje senatoren zullen worden en zes der bekwaamste en aanzienlijkste bisschoppen dezelfde onderscheiding zullen genieten.

Wat of *Espartero* toch wel van dat alles zegt? Welligt denkt hij: ga zoo voort — regeer, des verkiezende, geheel door de geestelijkheid. Zoo veel te eer komt er een einde aan den tegenwoordigen toestand, en treed ik, daartoe dringend verzocht, weer op als Hertog der Overwinning.

Ook heeft de Spaansche Regering, neen, de Spaansche dagblad-pers het plan, om de Marokkaansche roovers te straffen, en wil zij zelfs niet, dat eene andere Mogendheid zich met die taak belaste. Zeer wel, maar de Marokkaansche roovers gevoelen weinig pijn van die papieren wapenen, en er zal meer noodig zijn om hen het leven en het eigendom van anderen te doen eerbiedigen, dan de bedreigingen van eenige Spaansche dagblad-redacteurs.

Het ontbreekt in Spanje nooit aan groote woorden, maar *daden!* Dat is iets anders.

Nog altijd schrijft men uit Madrid: het Ministerie is homogeen, dat is *eensgezind.*

Een bewijs:

O'Donnell en *Collado*, Ministers der revolutie in 1854, teekenden het besluit, waarbij beslag werd gelegd op de goederen van Koningin *Christina*, een besluit, dat onmiddelijk werd uitgevoerd, terwijl het geld daarvoor, ten bate der schatkist komende, in handen werd gesteld van den heer *Olivez*, toen administrateur van het in beslag genomen goed en thans gezant te Berlijn.

Een weinig later werd het gedrag van Koningin *Christina* door eene commissie uit de Cortes onderzocht, en het rapport daarover door de commissie uitgebragt werd geteekend door den heer *Bayarri*, als haar secretaris, terwijl *O'Donnell* meermalen verklaarde: „met Koningin *Christina* in Spanje is er geen regeren mogelijk," en de heer *Bayarri* den naam der Koningin steeds met verachting uitsprak.

En nu? *O'Donnell* en *Bayarri* zijn Ministers en Koningin *Christina* eischt, dat het beslag op haar goed worde opgeheven! Die eisch wordt door een der andere Ministers ondersteund. Wat zouden *O'Donnell* en *Bayarri* doen? Zij gaven toe en vroegen als 't ware pardon voor hunne politieke zonden. Maar hoe zouden zij voor het publiek, voor de pers, de verloochening hunner daden regtvaardigen? Er werd een huismiddeltje gevonden. Het besluit, dat het beslag opheft, zal geen toelichting ontvangen en ook niet in de Staats-courant worden geplaatst. Zoo zou men de zaak verdonkeremanen tot elks genoegen.

Mis gerekend.

Koningin *Christina* wil, ten aanhoore van geheel het volk, uit de vernedering, waarin zij door het in beslagnemingsbesluit in de schatting van het publiek was gebragt, glansrijk te voorschijn treden.

Zoo is niemand te vreden. *O'Donnell* en *Bayarri* zijn schoorvoetend overgegaan tot eene herroeping van hunne vroegere besluiten en vroegen als 't ware nederig vergiffenis, mits zoo geheim mogelijk, en de Koningin zal haar goed terug nemen, maar zoo openbaar doenlijk.

Rios Rosas verheugt zich met haar, en daarom: wat is dat Ministerie eensgezind!

Men leest in de *Bilancia*, een Milaneesch dagblad:

„De aartsbisschop van Milaan en de vicaris-generaal van Como hebben een decreet van veroordeeling uitgevaardigd tegen twee dagbladen van het kanton Tessin, als stellingen verkondigende, die scheuring onder de Catholieke bevolking zouden kunnen te weeg brengen, en als onbeschaamd schismatieke, ja zelfs kettersche beginselen predikende.

„Door de goddelijke voorschriften, zeggen de aartsbisschop en de vicaris, verpligt om de geloovigen van ons diocees in de zuivere leer te hoeden en ze van vergiftigde weiden te verwijderen, verklaren wij plegtig die dagbladen voor schadelijk voor de Catholieke eenheid en voor verspreiders van kettersche grondstellingen. Overeenkomstig de heilige reglementen van den Index door de zorg van het concilium van Trente ingesteld en goedgekeurd door paus *Pius IV* en verscheidene zijner opvolgers, verbieden wij aan al de geloovigen, geestelijken en leeken, onder bedreiging van in den ban gedaan te zullen worden, of deze dagbladen te schrijven en te drukken, of ze te ondersteunen door geldelijke bijdragen, of de lezing er van te bevorderen.

„De Heere geeft ons het vertrouwen, dat al de geloovigen van ons diocees, en voornamelijk die van het kanton Tessin, die het meest aan den gevaarlijken invloed dier dagbladen bloot staan, naijverig zullen zijn om de ware leer te houden en de Catholieke eenheid te bevorderen, de hoofdvoorwaarde waarop zij de eeuwige gelukzaligheid hunner zielen kunnen beërven."

7 Oct.

Volgens latere berigten wint het gevoelen veld, dat de Napelsche kwestie in der minne zal worden geschikt, en zoo sterk is het geloof daaraan, dat men die kwestie reeds als eene ondergeschikte begint te beschouwen.

Welligt doet men dat teregt.

Ook de Nota van Prins *Gortschakoff* baart weinig onrust meer, en alleen zij, die weinig aanspraak mogen maken op vertrouwen, halen nog bedenkelijk de schouders op. Er zijn echter, die het verwijl in het zenden der eskaders naar de golf van Napels, als een gevolg beschouwen van het Russische staatsstuk.

De Verteller enz.

Het vergaan van de Ocean Home.

Wij zijn door de terugkomst uit Engeland der geredde personen van het onlangs op de hoogte van Kaap Lezard vergane schip de *Ocean Home*, in staat gesteld, de navolgende, tot dusverre onbekend gebleven bijzonderheden aangaande deze ontzettende gebeurtenis mede te deelen..

»Ik had, dus luidt het verhaal van een dezer personen, het voornemen opgevat, mij naar Noord-Amerika te begeven, om aldaar, in navolging van vele vrienden en betrekkingen uit mijne woonplaats, eene betere bestemming te zoeken, en was te dien einde scheep gegaan op het Amerikaansche schip *Ocean Home*, hetwelk den 1sten September jl. te Hellevoetsluis het anker ligtte.

»Er waren op dat vaartuig 105 personen ingescheept, waaronder 84 landverhuizers. Onder dezen bevonden zich vrouw Wensink, uit Dinxperlo, met 8 harer meerendeels volwassene kinderen (zijnde 4 zoons en 4 dochters), wier man tengevolge van ziekte met een vijfden zoon was achtergebleven, doch het voornemen had om deze betrekkingen, bij zijne herstelling naar Amerika te volgen, werwaarts een zijner zonen zich reeds in het vorige jaar had begeven; Wijnveen met vrouw, 5 kinderen benevens bejaarde ouders; Weversborg met huisgezin en knecht, uit vijf personen bestaande; Gossink met gezin, insgelijks 5 personen uitmakende; het gezin van Hoffestee, uit 8 personen bestaande, allen uit Aalten afkomstig; de echtelieden Rensink met 3 kinderen uit Varsseveld, te Slaa met één zoon en twee dochters, benevens 2 gezusters Roelofs, de laatsten te Winterswijk woonachtig; welke personen, even als ik, hunne eenige, nog overgeblevene bezittingen te gelde hadden gemaakt, om daarmede aan gene ... den oceaan hun fortuin te beproeven. De wind was bij het uitzeilen zoo gunstig, dat wij het Kanaal reeds spoedig bereikten, en de kapitein verzekerde, dat wij binnen korten tijd ter plaatse onzer bestemming zouden kunnen aanlanden.

»Wij voeren alzoo gedurende vier dagen op den Atlantischen Oceaan aan, dien wij thans op het punt stonden binnen te zeilen. Ik begaf mij in den avond van 4 September, ten tien ure ter ruste, en had te voren nog eenigen tijd op het verdek vertoefd, onder eenen hemel, welke, hoewel de maan niet scheen, echter door tallooze sterren helder was, terwijl de wind hevig woei. Mijne slaapplaats, die aan de twee uiterste zijden met door luiken overdekte trappen toegankelijk was, en eene hoogte van zeven voet had, bevond zich in het midden van het schip. Er hadden zich daarin reeds 63 personen in naauwe, twee aan twee boven elkander geplaatste kooijen, waarvan in elk door het kleine bestek van het schip meerdere personen bij elkander moesten liggen, ter ruste begeven. Ik sliep vooraan in eene bovenste kooi, in de onmiddelijke nabijheid van den trap, die zich het digtst bij den voorsteven bevond, terwijl nog twee andere jongens achter mij in dezelfde slaapplaats gelegen waren. Alle togtgenooten, die zich met mij in dit vertrek bevonden, waren reeds in eenen diepen slaap gedompeld, toen ik omstreeks middernacht mijne oogleden sloot. Plotseling werd ik des nachts te half drie ure uit mijnen slaap gewekt door een geweldig geraas, vergezeld van eene doffe dreuning, welke ik niet beter dan bij het instorten van een zwaar gebouw kan vergelijken. Mijne eerste gedachten waren toen dadelijk, dat het schip tegen eene klip zou hebben gestoten, en dat wij allen in een oogenblikkelijk levensgevaar moesten verkeeren.

»Allerjammerlijkst was het schouwspel, dat zich nu gedurende weinige seconden aan mijne oogen voordeed. Ik bevond mij daar te midden van een aantal vrienden en bekenden, meest allen, even als ik, door eene ontzettende gebeurtenis, die wij in het minst niet hadden voorzien, uit eenen gerusten slaap gewekt, en allen zoo geheel onverwacht eenen wissen dood nabij. Velen rezen plotseling uit hunne slaapplaatsen op, ten einde zich in allerijl naar het verdek te begeven en drongen tegen elkander in, hetgeen hen het naar boven gaan belette; anderen stieten in hunnen loop tegen op den grond geplaatste kisten en andere voorwerpen en stonden daar radeloos met ten hemel geheven handen, niet wetende wat hun te doen stond en hoe zich zelven of hunne meest dierbare betrekkingen te redden. Het kwam mij voor, dat enkelen, waaronder de beide jongens die achter mij in de kooi hadden gelegen, in den aanvang niet eens uit hunne nachtrust waren gewekt en slapende door den dood overvallen zijn.

»Hartverscheurend was het noodgeschrei, dat in deze korte oogenblikken door vele ongelukkigen werd aangeheven. Ik hoorde onder meerdere jammerkreten, de woorden uitroepen: »*O God! daar moeten wij nu allen verdrinken!*" en wederom anderen schreeuwen: »*Daar komt het water reeds aan!*" Dit werd, helaas! maar al te spoedig bewaarheid, daar ik bij de weinige schreden, die ik van mijne kooi tot den trap had te rigten, reeds tot mijne knieen in het water geraakte. Ik verbeeldde mij vrouw Wensink, welke met 8 harer kinderen was ingescheept en onder mij had geslapen, gedurende deze korte oogenblikken ook nog, na opgestaan te zijn, om hulp te hebben hooren schreeuwen, hetwelk echter evenmin als aan verreweg het meerendeel mijner togtgenooten, mogt baten. Het was slechts weinigen met mij vergund om dit doodsgevaar te ontkomen.

»Doordien mijne slaapplaats zich kort bij een der twee trappen bevond, gelukte het mij alras op het verdek te komen, werwaarts een der geredden, de zoon van vrouw Wensink, mij reeds was vooruit gegaan. De plotseling toenemende aandrang van het water verhinderde dien jongen, die spoedig daarop naar beneden snelde, om nog zoo mogelijk enkelen zijner vele betrekkingen te redden, dat voornemen ten uitvoer te brengen en noopte hem weldra terug te keeren. Mijn togtgenoot te Slaa uit Winterswijk, die het gevaar met ons mogt ontkomen, was mij op dezen trap gevolgd, na zijne drie kinderen te hebben moeten achterlaten, welke hij alleen nog had hooren roepen: *Och! vader red ook ons!*" eene redding, die hem door den plotselling toenemenden aandrang van het water, welke den trap reeds onder zijne voeten deed wegzinken, onmogelijk was gemaakt. Drie onzer waren alzoo langs een der twee trappen naar boven gesneld. Minder gunstig was het gegaan aan den anderen trap, welke zich aan gene zijde van het ruim bevond. Een noodlottig toeval (men heeft

Wie zal beslissen, wat waarheid of onwaarheid is?

Zekerder is het, dat op dit oogenblik de finantiële crisis, die in een groot gedeelte van Europa wordt waargenomen, de kabinetten bezig houdt en bekommering baart, vooral het Fransche, en aanleiding geeft tot allerlei geruchten van te nemen maatregelen. Men moet echter bedenken, dat de geldmarkt in menig rijk van Europa onder den invloed staat van den finantiëlen toestand des geheelen werelddeels. Elk rijk heeft overal schuldenaars en schuldeischers, en het geldbelang verbindt alle Natien aan elkander. Bijna elk land heeft geldgebrek gehad en elders geleend, en zoo hebben allen belang bij de welvaart of den nood van allen. Als dus de toestand over 't geheel beter wordt, zullen ook de verschillende deelen zich gemakkelijk gevoelen, en zoo zal Frankrijk ook uit de geldklem geraken, als het gebrek ook elders wijkt.

De Gouvernementen zijn echter verpligt om in dezen te doen wat zij kunnen en daarin geeft Keizer *Napoleon III* het voorbeeld. Naauwelijks te Parijs teruggekeerd hield hij een kabinetsraad, waarin in de eerste plaats (wat het zwaarste is moet het zwaarste wegen) over den finantieelen toestand des Rijks werd gehandeld.

De Fransche bank intusschen heeft dagelijks druk bezoek van lieden, die biljetten komen verwisselen tegen geld. Van daar dat er sprake is, om het kapitaal dier belangrijke instelling te vergrooten, als ook dat men de belasting op het onroerend goed wil verhoogen, doch niet op de rente. Ja er zijn, die reeds voorspellen, dat de heer *Magne*, Minister van finantien, naar 't schijnt, niet opgewassen tegen het critieke van het oogenblik, zijne portefeuille zal afstaan aan een groot geldhebber en financier, den heer *Pereire*. Daarmede zou men tevens op het oog hebben, om de concurrentie tusschen de Bank en het credit mobilier te doen ophouden. Laatstgemelde is directeur van het credit en heeft onnoemelijk veel geld.

Overigens werkt de Keizer onophoudelijk, en de Ministers, die groote vacantie hadden met hun Meester, zitten bijna altijd voor hunne portefeuilles. De arrestatien houden aan en het schijnt, dat het aanplakken van geschriften tegen het bewind en tegen den eigendom, thans aan de orde van den dag is. Ook dit geeft aanleiding tot weinig pleizierige gedachten en voorspellingen.

Binnen kort zal te Parijs in 't licht verschijnen: *studien over beroemde politieke tijdgenooten*, nl. over Keizer *Napoleon III*, *Nicolaas I*, Koning *Leopold I*, den Graaf *van Chambord*, den Prins *van Joinville*, den heer *Thiers*, Graaf *de Morny*, Generaal *Cavaignac*, enz. Zij zullen geleverd worden door den heer *de la Guéronnière* en gewis hooge belangstelling wekken.

Keizer *Napoleon* ontving een brief van Keizer *Alexander II*, als dankbetuiging voor het grootkruis van het legioen van eer.

Prins *Napoleon* is thans te Hamburg, onder den naam van Graaf *Meudon*, en rust er uit van de vermoeijenissen van zijn reis. Hij verlaat slechts zelden zijn hotel en is onophoudelijk bezig, om zijne aanteekeningen en opmerkingen, op die reizen bijeenverzameld, in orde te brengen. Diplomatische bezoeken ontvangt hij niet, wijl hij het incognito stipt bewaard wenscht te zien.

De *Times* komt terug op zijn verhaal nopens de lezing van de circulaire, door den Russischen gezant aan den Franschen Minister van Buitenlandsche Zaken, en meent nu te weten, dat reeds tien dagen geleden aan het Fransche kabinet mededeeling der nota is gedaan. Hij voegt er bij, dat de openbaarmaking dier nota het gevolg is eener onbescheidenheid.

Maar men zegt nu ook, dat de Czaar zelf eenigen tijd vroeger eene gelijkluidende circulaire aan den Keizer der Franschen deed toekomen, hoewel in meer beleefden vorm en met betuigingen van onbepaald vertrouwen in de staatkunde des Keizers.

De *Times* acht zich geregtigd tot het geloof, dat de Koning van Napels in het uiterste oogenblik zal doen, wat wel meer andere Potentaten, en gewis voor regtvaardiger zaak hebben gedaan: *toegeven*. Frankrijk, zegt hij, wenscht vrede door overtuiging, niet door het kanon, vooral, omdat eene beweging in Italie van onberekenbare gevolgen, ook voor Frankrijk zelf zoude kunnen zijn.

Al wat mogelijk is, wordt beproefd, om Zijne Napelsche Majesteit op den minnelijken weg te ontmoeten en tot andere gedachten te brengen. Hij blijft echter altijd nog onverzettelijk, wel wetende, dat hij niet zal worden aangevallen zonder opspraak en dat de kleine Gouvernementen, zich aan hem spiegelende, hunne stem zullen verheffen tegen zoodanige geweldadige bemoeijing van de groote Mogendheden met de huishoudelijke zaken eens anders.

Zij hebben gelijk de kleintjes, maar ongelukkig is het, dat zij in dat geval moeten optreden voor een Vorst, als den Koning van Napels. Hun ijver en hunne bezorgdheid waren eene betere zaak waard.

Men zegt, dat Keizer Frans Jozeff zeer ernstig heeft geprotesteerd tegen elke gewapende tusschenkomst in de zaken van Italie, en eischt, dat die kwestie nog eens op een Parijsch congres worde besproken.

Van de grenzen van den kerkelijken Staat schrijft men, dat Oostenrijk zijne troepen op de linie van de Po zal bijeentrekken, als er een eskader van het Westen voor Napels verschijnt, ja zelfs dat die troepen op dat oogenblik genoemde rivier zullen overtrekken. 't Is een maatregel van voorzorg, door hen gerecommandeerd, die voorspellen, dat Koning *Ferdinand* niet zal toegeven, en die meenen te weten, dat de hoofden van de partij van achteruitgang, als *Mazza*, *Morbeli*, *Merenda*, *Campagna* en *Albano* eene Lazzaronistische beweging beraamden en op in hun oog gelegen tijd zullen doen uitvoeren.

Die lieden, geen kapitalisten! zullen schreeuwen: leve onze *absolute* Koning! en die niet meê schreeuwt, wee hem!

De Paus is zeer beangst over alle deze dingen, en de beloofde hulp van Oostenrijk stelt hem niet gerust. Hij meent, dat Oostenrijk zelf werk genoeg kan krijgen in zijne eigene Italiaansche huishouding.

Ook in Toscane is men niet op zijn gemak, en de Minister van Binnenlandsche Zaken verbood zelfs de pleizier-treinen tusschen Livorno en Florence, terwijl hij ook niet wilde toestaan, dat men aan de zeebaden bij Livorno op het feest van St. Johannes vuurwerken afstak, uit vrees dat deze tot revolutionaire seinen konden dienen.

En die Minister was een volbloed-liberaal!

De belasting-kwestie in Pesaro is gestild door 300 Zwitsersche bajonetten en door den angst der meer gegoede inwoners, die, om onlusten te voorkomen, voor de meer behoeftigen betaalden.

Beklagenswaardige toestand!

In Denemarken verkeert het Kabinet in een staat van ontbinding. Er zijn portefeuilles verlaten en aan anderen gepresenteerd en geweigerd. De oorzaak van de crisis ligt hoofdzakelijk — zoo zegt men — in het bijzonder vertrouwen dat de Koning in een der Ministers stelt en dat de regten der overige Staatslieden schendt.

't Is de heer *Scheele*, die zoo in blakende gunst staat en die, om eene scheuring onder de Raadslieden der kroon te voorkomen, wel genegen zou zijn, om het kabinets-presidium aan een ander af te staan.

Naar men verzekert, heeft de brief van Keizer *Napoleon* grooten invloed uitgeoefend op het hart van Koningin *Isabella II*. Zij zou dat schrijven zeer dankbaar beantwoord en beloofd hebben, dat zij de gegeven wenken zou volgen.

't Spaansche Gouvernement is druk bezig met de lijst der nieuwe Senatoren te formeren. *O'Donnell* zit er met de pen bij en schrapt elken naam, die hem een vijand belooft. Zoo wordt elke kandidaat bediscussieerd, doch tot nu toe krijgt *O'Donnell* zijn zin. Of men er ook aan denkt, om mannen te kiezen, die verstand hebben van de groote zaken des Lands, en dat verstand ten nutte des Volks willen gebruiken, wordt niet gemeld.

Nog altijd laat *Narvaez* zich wachten.

Men zegt, dat hij komt met groote plannen en nog grootere aanmatiging, en men voegt er bij, dat de liberale partij op 't oogenblik zijner komst, hem een ketelmuzijk wil brengen, 't Laatste zal wel een praatje blijken te zijn.

Voor de liberale partij en die der geestelijkheid zal de dag van *Narvaez* terugkomst een vreugdedag zijn.

De Keizerin-Moeder van Rusland verliet Petersburg op 25 September, en begaf zich naar Warschau, en de Keizer maakte zich gereed, om verschillende oorden des Rijks een bezoek te brengen. De Vorst gaat steeds voort, met het nemen van allerhande goede maatregelen, Zoo heeft hij dezer dagen aan R. Catholieke pastoors en Luthersche geestelijken, die dienst bij de armee deden, pensioenen toegelegd.

Uit Constantinopel geen nieuws. Heden is de Engelsche gezant er meester — morgen de Fransche, overmorgen de Oostenrijksche, en de Sultan zit inmiddels met bitter weinig genoegen in zijn harem, hoewel hij daar, en 't is te begrijpen, nog veel liever is, dan in den divan.

Of hij nog te Londen en Parijs komt is nog onzeker! Wachten kan hij 't wel.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

STATEN-GENERAAL.
Tweede Kamer.

In de zitting van 3 dezer is het ontwerp voor amortisatie van schuld eenstemmig aangenomen. Z. E. de Minister van Financien heeft bij de discussien daarover aangemerkt, dat, als er middelen tot schulddelging voorhanden zijn, men daartoe moet overgaan, indien daardoor geene andere goede bedoelingen worden belemmerd; — dat dit thans hier te lande het geval is; — dat de ontwerpen voor den aanleg van spoorwegen nog niet zooverre zijn gevorderd, dat men zich deswege kan verklaren, maar dat de berigten, nopens de O. I. bijdragen, zeer verblijdend zijn, en er een meerder bedrag daarvan te wachten is, dan waarop is gerekend; — dat hij minister reeds de redenen heeft ontwikkeld, waarom het thans ongeraden zoude wezen, om tot afschaffing van belasting over te gaan, en dat, wat de emancipatie der slaven aangaat, het hem Minister niet bekend is, dat is bepaald, dat dezelve dit jaar zal plaats hebben; dat de middelen daartoe worden voorbereid, maar dat het geenszins zeker is, dat deze in dit jaar hun beslag zullen erlangen, en dat het in elk geval onvoorzigtig is, iets dergelijks zoo luide te verkondigen.

Ten aanzien van het ontwerp, betreffende de bijdrage voor het kanaal van Assen naar Groningen, heeft de heer *Thorbecke* verklaard, dat hij heeft getoond, voor den aanleg gestemd te zijn, maar dat hij de voorgestelde bijdrage onnoodig en ontijdig acht, vermits die bijdrage zou moeten worden uitbetaald, voor dat met het werk een begin was gemaakt; — dat de Staat in dergelijke ondernemingen niet moet voorgaan, maar volgen, en dat men niet verder behoort te gaan, dan tot de voordragt van een derde der bijdrage op de begrooting van 1857.

De heer *v. d. Veen* heeft daarop verklaard, dat de Maatschappij gevestigd en het kapitaal verzekerd is; — dat de voorbereidende werkzaamheden zijn afgeloopen, en aan de voorwaarden van de wet van 1854 is voldaan. Op de vraag van den heer *v. Bosse*, of de Staat ook deel had genomen aan de Maatschappij, heeft de heer *v. d. Veen* ontkennend geantwoord.

Z. E. de Minister van Binnenlandsche Zaken heeft doen opmerken, dat er in de wet van 1854 geene spraak is van eenige splitsing van het subsidie, en dat het voor de onderneming van het werk niet onverschillig is, dat men zekerheid hebbe voor dit subsidie, maar dat daaruit geenszins volgt, dat de ondernemers dadelijk over het geheel van het subsidie zullen kunnen beschikken, en dat, als het werk tegen het einde van 't jaar 1857 nog niet ver genoeg gevorderd is, men met de betaling bij termijnen zal kunnen voortgaan.

Na nog eenige woordenwisseling, waarbij de Minister heeft verklaard, dat er waarborg aanwezig was voor de storting der benoodigde penningen, is het eerste artikel der wet, met 32 tegen 21 stemmen, aangenomen. *Tegen* hebben gestemd de heeren *Jespers*, *van Hoëvell*, *Bots*, *Hugenholtz*, *Storm*, *Beens*, *Meylink*, *Heemskerk*, *van Akerlaken*, *van Bosse*, *Anemaet*, *Thorbecke*, *Luyben*, *v. Nispen*, *Meeusen*, *v. d. Linden*, *Dullert*, *v. Eck*, *Hoynk*, *Strens* en *G. Deynoot*. Daarna is geheel het ontwerp, met 23 tegen 21 stemmen aangenomen.

— Het *negende* hoofdstuk, financien, Lt. A bedraagt f 34,590,583. Daarvoor is voor 1856 verleend f 45,224,246, en voor 1855 verteerd f 46,088,540. Onder het voor 1857 voorgesteld bedrag vindt men f 33,656,220 voor renten en lijfrenten, en f 934,362 voor amortisatie. Voor 1856 beloopen deze sommen f 34,289,883 en f 10,934,362; voor 1855 f 33,697,117 en f 12,391,522. Voor amortisatie wordt bij deze begrooting voor 1857 voorgesteld f 300,000 voor schuldbekentenissen van het A. S.: — ter nakoming van het bepaalde bij de wet van September 1841, 626,362, en nog f 8000 voor aflossing van geldleeningen voor straatwegen.

Uit de memorie van toelichting van Z. E. den Minister blijkt, dat tot dusver door uitkoop en aflossing van schuld aan renten is bespaard f 2,221,203 en dat nog daarenboven aan renten is uitgewonnen f 69 687,

Het *negende* hoofdstuk, Lt. B, kosten van het departement, beloopt f 6,400,668 voor 1857, daarvoor is voor 1856 verleend f 6,501,907; en voor 1855 verteerd f 6,361,673. — De post van pensioenen wordt met f 43,619 en die voor wachtgelden, ten gevolge van algemeene maatregelen van inwendig bestuur, met f 12,983 verhoogd.

Uit eene nota, betreffende de brievenposterij, blijkt o. a., dat in Aug. 1850 zijn verzonden 361,311 port-betalende binnenlandsche en 183,531 buitenlandsche brieven, en in de maand Augustus 1856 1,068,527 binnenlandsche en 302,776 buitenlandsche brieven, en dat deze vermeerdering steeds klimmende is gebleven.

— Voor het *tiende* hoofdstuk der staatsbegrooting, landmagt, wordt voor 1857 verlangd f 11,610,000; is voor 1856 verleend f 11,685,000 en voor 1855 verteerd f 11,240,195.

— Men meldt, dat de keizer van Japan beslist heeft, dat twee havens van dat rijk, Nagasaki en Hakotade, voor Europesche schepen zullen zijn geopend, die daar zullen mogen repareren, provisien innemen en kolen depôts aanleggen. Schepen, die in gevaar verkeeren, zullen in de overige havens mogen binnenloopen, op voorwaarde nogtans, van daar niet langer dan noodig is te blijven. Het regt om handel te drijven, blijft echter op de oude voorwaarden voor de Hollanders en de Chinezen voorbehouden.

— De bezoldiging van de commiezen der 3de en 4de klasse, voor meer dan 30 jaren geregeld, is bij de meerdere duurte van de meest noodzakelijke levensbehoeften en den hoogen prijs der woningen, sedert lang als ontoereikend erkend geworden, zoodat de regering de tractementen dier laag bezoldigde beambten respectivelijk van f 360 en f 300 's jaars, tot op f 420 en 360 heeft verhoogd.

— In Friesland zijn in den laatsten tijd onderscheidene belangrijke diefstallen gepleegd, waarvan eenigen met braak bij nacht en door meer dan één persoon, zonder dat de justitie tot nog toe de daders op het spoor is gekomen. Sommigen denken aan het bestaan eener dievenbende.

— In het loopende jaar zijn aan de Academie te Utrecht 134, aan die te Leiden 128 en aan die te Groningen 50 nieuwe studenten ingeschreven.

— Te Oosterbierum, gelijk mede te Vaassen en te Scherpenzeel is tot predikant beroepen de heer *J. P. Nonhebel*, predikant te Heemse.

— Men schrijft aan de *Amst. Ct.* uit 's Hage 2 Oct. „Dezer dagen las men in een der dagbladen een particulier berigt uit Londen, waarin aan dat dagblad werd geschreven, dat de *nederlandsche gevolmagtigde minister te Londen den last had ontvangen om opening te doen betrekkelijk eene huwelijksverbindtenis van onzen kroonprins met eene der dochters van H. M. de Koningin van Engeland.* Zonder de mogelijkheid en nog minder de wenschelijkheid eener dusdanige handeling in het minst te willen betwisten, zoo meen ik toch gegronde redenen te hebben om genoemd berigt, zoo al niet geheel onwaar, althans zeer zeker als uiterst voorbarig en gewaagd te verklaren.”

— De *Staats-courant* berigt: Het ingestelde geregtelijk onderzoek naar de oorzaak van het onheil, in den avond van 10 Augustus j.l. op den spoorweg nabij Schiedam voorgevallen, heeft geleid tot de overtuiging, dat dit alleen te wijten is geweest aan eenen zamenloop van noodlottige omstandigheden, en heeft alzoo tot geenerlei strafvervolging aanleiding gegeven.

Batavia, 10 Aug. De berigten uit de Wester-Afdeeling van Borneo over de maand Junij behelzen de volgende bijzonderheden: In den nacht van den 11den op den 12den Junij jl. werd door een groot gedeelte der bevolking van Loemar ons daar gelegen detachement, bestaande uit 50 onderofficieren en manschappen, onder bevel van den 1sten luitenant der infanterie *W. Mekern*, verraderlijk aangevallen, waardoor men het verlies van dezen verdienstelijken officier te betreuren heeft.

Op het alarm der schildwacht, die de Chinezen het eerst ontdekt had, was in een oogenblik alles binnen het kampement op de been. Naauwelijks had de luitenant *Mekern* zijn huis verlaten, ten einde zijne manschappen te regelen, of hij stortte, door eenen klewanghouw aan den hals getroffen, dood ter aarde; terwijl de bereids binnengedrongen Chinezen brandend hout in de kazerne en de woning van den luitenant *Mekern* wierpen, zoodat deze gebouwen in een oogenblik in volle vlam stonden. Een Europeesch korporaal die den brand wilde stuiten, werd doodelijk gewond.

De europesche sergeant *Bos*, die op het hooren van alarm dadelijk de schildwacht ter hulp was gekomen en daar een Chinees neer hieuw, verzamelde daarop de manschappen om zich, en schaarde zich met hen in het midden van het kampement. Het gelukte hun den vijand na eene hevige worsteling terug te drijven, waarbij zij nog een paar dooden en gekwetsten kregen. De vijand had intusschen ook de bazaar in brand gestoken en onderhield uit de verte tot het aanbreken van den dag, een hevig vuur op de onzen, waarna hij terug trok.

In den morgen van den 12den Junij vond men gelegenheid van dit voorval kennis te geven aan den naastbijzijnden post Benkajang; van daar en van Montrado kwam dan ook spoedig hulp opdagen. Den 13den Junij werd nogmaals een hevig vuur door de Chinezen op onze bezetting gedaan, waarna zij terug trokken.

De bazaarbewoners te Loemar hadden aan deze gevechten geen deel genomen. Het hoofd der opstandelingen, zekere *Lioe Tsoeng*, was tijdens het gevecht omgekomen. Deze Chinees had van de bestaande spanning tusschen de mijnwerkers en den pachter der goudmijnen gebruik gemaakt, om opstand te verwekken.

Een 22tal Chinezen was reeds gearresteerd; 11, van wie het overtuigend was bewezen, dat zij aan den aanval hadden deelgenomen, werden op de plaats van den aanval met de strop gestraft. De overigen werden naar Java gezonden. De rust werd verder niet gestoord.

— Den 10 Aug. is de expeditie naar de Lampongs-districten vertrokken. Deze bestaat uit 1200 man der beste troepen onder kolonel *Waleson*, Z. Ms. fregat *Prins Frederik*, Z. Ms. stoomschip *Amsterdam* en *Admiraal van Kinsbergen*, 3 koopvaardijschepen, de *Cornelia* (voor ziekenschip bestemd), de *Resident Plata* en de *Alcor*, terwijl nog een klein particulier stoombootje, de *Benet*, mede gaat. Tot afscheid zijn de officieren der expeditie bij den gouverneur-generaal den 7 Aug. op een diner genoodigd, terwijl er den volgenden dag een prachtig bal in de societeit en den 9 Aug. een concert met souper gegeven werd. Onder muziek en het aanheffen der volksliederen gingen de manschappen scheep. De geestdrift was onder allen groot, zoowel onder de officieren als manschappen. Hartelijk waren de woorden van afscheid, die gewisseld werden; trouwens men verwacht heftigen tegenstand en dus ernstigen strijd. Voor de achtergeblevene vrouwen en kinderen wordt door de regering gezorgd, door 't leveren van vivres en onderstandsgelden.

— Het nederlandsche fregatschip *Banca*, kapt. *Hoogeveen Heymans*, hetwelk den 12 Julij van Macao met 350 koelies naar Havana vertrok, werd door schade, welke het in een storm beliep, genoodzaakt terug te keeren om te repareren. Gedurende den tijd, dat de reparatie bewerkstelligd werd en toen het schip bijna klaar was om weder zee te kiezen, schijnen de Chinezen zamengespannen te hebben om zich aan hunne verpligtingen te onttrekken, en om hiertoe te geraken, werd de ekwipage den 3den Aug. door hen overvallen. Deze was echter voorbereid en verweerde zich, zoodat er natuurlijk eene hevige schermutseling plaats greep. Onder dit bedrijf zijn eenige der booswichten tot het verschrikkelijk besluit gekomen, om het schip in brand te steken; zij begaven zich om dit barbaarsche plan ten uitvoer te brengen in het tusschendek, en in korten tijd was het schip eene prooi der vlammen. Een groot gedeelte der Chinezen, 220 à 230, hebben hunne welverdiende straf ontvangen en zijn omgekomen, maar ook kapt. *Heymans*, de 2de stuurman en de hofmeester worden vermist.

Groningen, 6 Oct. Als een voorbeeld van bijzonder groote vruchtbaarheid in dit jaar dient gemeld te worden, dat te Minderschen, in Friesland, op een pondemaat land (⅓ bunder) voor den stok op 260 korven aardappelen zijn gedold (gerooid). — Dat te Gerkesklooster, op 't zoogenaam-

---

dit echter ten onregte aan het vallen van den mast toegeschreven, daar ik twee masten van het schip regt in zee heb zien zinken, en de derde op de tegenovergestelde zijde voorover in het water zag storten) misschien wel de schok zelf, had het boven dien trap geplaatste luik, hetwelk naar mijne gedachten slechts ten halven moet hebben opengestaan, doen nederstorten, en aanvankelijk de zich langs dien weg ter ontkoming aanbiedende gelegenheid benomen, tot dat hetzelve, na verloop van eenige oogenblikken, door een der mede geredden, een uit Zeeland afkomstig persoon, werd open gestuwd. Het hagchelijkste was evenwel de redding van Wijnveen, vader van vijf kinderen (die allen met zijne vrouw en mede aanwezige moeder zijn omgekomen), de tweede, en voor zoo verre ik heb kunnen nagaan, de laatste persoon, dien het mogt gelukken, langs dezen weg naar boven te komen. Deze persoon toch, die in een der bovenste kooijen lag, was daaruit op eene der in de nabijheid staande kisten gesprongen, welke op dat oogenblik reeds geheel en al onder water stond, en zoude alzoo niet gered zijn geworden, indien men hem niet op een oogenblik, dat hij zijne hand in de hoogte had geheven, met groote inspanning door het kort te voren geopende luik naar boven had getrokken. Eene niet mindere ontsteltenis beving mij toen ik op het verdek kwam. Ik zag toen, dat de geheele voorsteven van het schip tot in de onmiddelijke nabijheid van den trap, waar langs ik naar boven was gekomen, afscheurde, waarbij de voorste mast voorover in zee nederviel, zoodat ik in mijne drift nog bijna in het water zoude zijn gevallen. Ik was nu nog even radeloos en onbewust langs welken weg het mij mogelijk zoude zijn, het steeds dreigender wordende gevaar te ontkomen, dewijl ik zag dat het schip reeds met spoed in de diepte begon te zinken. Mijne eerste gedachten waren toen om mij nog aan den mast vast te klemmen, niet denkende dat de zee ter plaatse des onheils eene diepte van 800 voeten had. Eensklaps echter bood eenige beweging, die ik aan de overzijde van den wrakken bodem ontwaardde, mij een ander vooruitzigt tot behoud aan. Men was aldaar bezig met eene nog in de onmiddelijke nabijheid van den tweeden trap aanwezige boot — de andere scheen reeds weggenomen te zijn — uit verwarde touwen van een toevallig daarboven gespannen zeil, dat met buitengewone krachtsinspanning moest worden afgescheurd, los te rukken en had deze boot reeds in zee gelaten en grootendeels bemand, toen ik mij daar henen begaf, met het donkere vooruitzigt, dat mij ook welligt dit laatste redmiddel door terugstooting van het zeevolk zou worden benomen. Ik ijlde daarheen, terwijl ik middelerwijl op het verdek reeds tot aan mijne borst door het water moest waden, sprong met levensgevaar in de reeds op eenigen afstand van het wrak drijvende sloep, en werd daarin door nog een mijner lotgenooten (Wensink) gevolgd, waarbij ik te gelijker tijd nog een der schipbreukelingen, die ons wilde nasprongen, in de golven zag omkomen. De sprong, dien wij daarbij hadden te nemen, was zoo groot, dat geene der aanwezige vrouwen in staat zoude geweest zijn ons daarin na te volgen. Spoedig daarop zonk het wrak in de diepte, met nog enkele op het dek aanwezige personen, waarvan ik in de verte een nog den hartverscheurenden jammerkreet, *nu moeten wij toch allen vergaan!* hoorde uitroepen. Alles was naar berekening slechts het werk van eenige seconden. Ik gis, dat sedert mijn ontwaken bij den bekomen schok tot aan het verdwijnen van den mast niet meer dan vijf minuten kunnen verloopen zijn.

» Terwijl ik nu dacht het gevaar op deze wijze ontkomen te zijn, vond ik mij, nadat ik weder eenigzins tot bezinning was gekomen, hierin weldra bitter teleurgesteld. Wij hadden toch met twaalf personen in eene ranke schuit plaats genomen, welke dien last ter naauwernood scheen te kunnen dragen en ieder oogenblik door den hevigen golfslag dreigde om te slaan. Onze toestand was alzoo zeer hagchelijk, te meer daar wij het reeds tot de knieen doorgedrongen water onophoudelijk met de handen moesten uitscheppen, en wij allen bijna naakt waren, zonder eenig ander kleedingstuk dan slechts een hemd en eene borstrok aan te hebben.

» Na verloop van eenigen tijd ontdekte ik aan een gestommel onder in de boot, dat een der schipbreukelingen, te Slaa uit Winterswijk, onder de banken was gekropen, uit vrees dat men hem anders welligt door den te grooten last, welke de sloep bevatte, in zee zoude hebben geworpen, en daaruit geheel druipende te voorschijn kwam. Ik was zeer begaan met dien armen man, die onder de vele jammerkreten, die van zijne drie eenige kinderen had moeten hooren, zonder tot eenige redding in staat te zijn. In dezen toestand dobberden wij bij vrij hevigen wind in den nacht op den oceaan, met slechts een der beide riemen — men had den tweeden in de boot niet kunnen vinden — voortgeroeid door den kok, de eenige persoon, die naar het mij voorkwam in staat was de sloep te besturen; waarbij door hem de hevigste krachtsinspanning moest worden aangewend, totdat wij, na verloop van anderhalf uur het licht van een schip in het gezigt kregen, 't geen ons allen een groot hulpgeschreeuw deed aanheffen. Het scheen dat dit geschreeuw in den aanvang niet werd gehoord; wij kregen althans, hoewel het schip niet verre was verwijderd, nog geen antwoord. De kok, aan wiens goede besturing wij alles te danken hebben, roeide daarop met verdubbeling van krachten aan, tot men ons eerst na verloop van een kwartier uurs in het oog kreeg en spoedig daarna in het schip opnam. Wij konden het schip nu niet dan met het grootste levensgevaar beklimmen, daar het zeer hagchelijk was, om bij holle zee langs de touwen, die ons van boven werden toegeworpen en waarbij onze boot nu en dan op geruimen afstand verwijderd geraakte naar boven te komen.

» Tot dusverre nog in den waan geweest zijnde, dat de aan de *Ocean Home* overkomen ramp aan het stooten op eene klip moest worden toegeschreven, hoorde ik thans eerst tot mijne bevreemding (ik had gedurende het voorval in het geheel geen vaartuig gezien), dat wij door een schip waren overzeild geworden, en wel door de *Cherubine*, die ons nu had opgenomen. Ik ben alzoo niet in staat de oorzaak van deze ons overkomene ramp op te geven, evenmin aan wiens schuld dezelve moet worden geweten, hetzij aan de *Ocean Home*, hetzij aan de *Cherubine*. Hoewel geen zeeman zijnde, geloof ik echter dat de schuld van het voorgevallene niet aan ons, maar aan het laatste schip moet worden toegeschreven, daar wij met den wind medevoeren, doch de *Cherubine* den wind tegen had en alzoo welligt gemakkelijker moet hebben kunnen wijken. Ik werd eenigen tijd later in deze meening bevestigd door een gesprek met een der matrozen van het laatste schip, volgens wiens gevoelen (ik maak dit althans uit zijne

de middelland van den heer *Bolhuis*, van 3¼ pondemaat (650 14 voets roeden) de hoogstaanzienlijke hoeveelheid van 126 mudden goede haver is gedorscht, en dat op soortgelijk land bij *van der Mei* te Stroobos, op een plek grond van 140 (14 voets) roeden 12 mudden groote boonen zijn gegroeid. *Prv. Gr. Ct.*

— In de vergadering van de Staten van Groningen van 7 dezer heeft de centrale commissie verslag uitgebragt over de belangrijke zaak van de verbetering der scheepvaartkanalen in dat gewest; zij heeft zich in hoofdzaak voor de uitvoering der door de commissie voorgestelde werken verklaard; het laat zich aanzien, dat de meerderheid der Staten zich ook daarmede zal vereenigen. Groningen gaat dan eene schoone toekomst te gemoet.

-- De heer Mr. *A. J. van Roijen* heeft de benoeming tot lid van de Eerste Kamer der St.-Generaal aangenomen.

Deventer, 4 Oct. Sedert heden morgen vroeg reeds wapperen door de gansche stad de driekleurige vlaggen, en wel in zoo groote menigte, dat sommige straten er werkelijk donker van zijn. De aanleiding van dit vreugdebetoon is de aankomst alhier van Z. Exc. den heer *Duymaer van Twist*, oud-gouverneur-generaal van Neerlands Indie, eerst onlangs in het vaderland teruggekeerd. Per telegraaf werd het berigt ontvangen, dat de Deventer stoomboot, ter afhaling van Z. Exc. goedgunstig aangeboden en sierlijk ingerigt en verlicht, ten 7 ure des avonds zou aankomen. Begeleid door duizende menschen trok de muziek der schutterij naar de aanlegplaats der boot, en bragt eene serenade bij fakkellicht aan hem, die na eene vijfjarige afwezigheid, nu teruggekeerd, eene eervolle rust wenscht te genieten te midden zijner stadgenooten. Verschillende commissien, waaronder een van leden van den raad der stad, wachtten Z. E. op. Statig en onder het gebulder van het geschut zakte de stoomboot de rivier af en bleef eenige oogenblikken op stroom liggen; onder een oorverdoovend juichen der volksmenigte trad Z. Exc. aan wal, vertoefde ongeveer een half uur ten huize van den directeur der Deventer stoombootmaatschappij en vertrok van daar naar zijnen broeder den Hoogleeraar, alwaar hij zal verblijven tot dat zijn buitengoed, te Diepenveen aangekocht, in gereedheid zal zijn gebragt. Zoo men zegt, wachten Z. Exc. alhier nog heden andere festiviteiten en tevens nog eene serenade.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

Volgens de opgaven heeft het buitenland op de groote tentoonstelling van voorleden jaar voor eene waarde van 22½ millioen, en Frankrijk voor 35 millioen fr. tentoongesteld, behalve nog alles wat door de kroon, en de groote fabrieken van den staat, die der Gobelins, van Beauvais en van Sèvres is geleverd. Van 't buitenland verschafte Engeland voor ruim 11 millioen, het Tolverbond voor 3⅓ millioen, Belgie 1.836.225, Oostenrijk 1.556.710, Zwitserland 1.037.909, Eng. Indie 727.413, Toscanen 474.517, Zweden 452.435, Nederland 420.807, Spanje 231.155, Portugal 224.882, Ver. Staten 127.697 fr. — Het slechtst was Napels vertegenwoordigd, dat voor 378 fr. heeft gezonden.

— Als bewijs hoe sterk de huurprijzen te Parijs zijn gestegen, verhaalt een dagblad, dat een graaf, die sedert het jaar 1815 de eerste verdiering van een huis in de straat der Chaussée d'Antin aldaar bewoont, gedurende de eerstvolgende jaren jaarlijks 2000 francs huur betaalde, terwijl hij voor die zelfde vertrekken nu jaarlijks 8000 francs moet betalen.

— In een Brusselsch blad, *le Télégraphe*, leest men, dat in de hoofdstad van België het gerucht verspreid was, dat te Parijs ernstige onlusten zouden zijn uitgebarsten. De parijsche bladen en brieven melden dienaangaande niet het minst. Zoo veel is zeker, dat de ontevredenheid der bevolking van Parijs groot is; dat zeer veel personen in hechtenis zijn genomen (men zegt 600 in ééne week), zoo wel onder de burgers als onder de militairen; dat oproerige plakkaten waren verspreid en op de muren gehecht; dat de hooge huurprijs en de bestendige duurte der levensmiddelen aanhoudende klagten doen ontstaan, en eindelijk, dat 's keizers lange afwezigheid door velen afgekeurd wordt. Voegt men daarbij de paniek onder de beursspeculanten, dan mag Parijs voor dezen oogenblik althans geen *el Dorado* heeten.

ENGELAND.

In de Brymally steenkolenmijn, nabij Wrexham, heeft een verschrikkelijk ongeluk plaats gehad. Een twee a driehonderdtal arbeiders waren daarin namelijk bezig, toen zij plotseling het gedruisch van het water hoorden, dat binnendrong tengevolge van het instorten van een gedeelte van den wand. Het gevaar ziende, dat hen dreigde, begaven zij zich onmiddelijk naar een hooger gelegen gedeelte, waar zij veilig waren. Omstreeks 20 personen, die op eene lagere plaats bezig waren, werden door het water verhinderd zich naar boven te begeven. Om in dezen toestand niet door het water verzwolgen te worden, namen zij de toevlugt tot de eenige hun overblijvende plaats, welke wel is waar hoog lag, doch een gebrek aan lucht had, zoodat zij, die zich daarheen begaven, den dood gevonden hebben door verstikking.

DUITSCHLAND

Buiten de poort van Keulen werd deze week een man aan een boom opgehangen gevonden. Het ligchaam was reeds koud. Men sneed hem af, legde hem op den grond en gaf er de politie kennis van. Deze gebood het lijk te vervoeren, en toen na vrij geruimen tijd de daartoe verordenden kwamen, om het op eene baar te leggen, begon de doode zich eensklaps te bewegen, zag verward om zich heen, sprong op en zette het uit alle magt op een loopen. Hij werd evenwel ingehaald en naar het hospitaal gebragt.

— Te Barmen (in de Rijnprovincie) heeft een jong mensch van fatsoenlijke familie, die zich in eene societeit als lid had laten voorstellen, doch geballoteerd werd, zich op eene verschrikkelijke wijze daarover gewroken. Hij trad in de societeitszaal, en pas was hem de aanmerking gemaakt, dat hij, geen lid zijnde, zich behoorde te verwijderen, of hij haalde een ponjaard uit zijnen borstzak, bragt den voorzitter der vereeniging en elf leden die zich in zijne nabijheid bevonden, min of meer gevaarlijke wonden toe, stak zich toen zelven het wapen in het hart en viel ontzield neder.

— Naar men verneemt, is het gelukt de herkomst van het bekende Offenbacher meisje of de vrouwelijke *Kaspar Hauser* op het spoor te komen. Zij schijnt op zeker slot in het komitaat van Krasso geboren te zijn.

TURKIJE.

Volgens berigten, den 1 dezer te Marseille aangebragt, bleven de granen te Constantinopel en te Smirna hoog, alhoewel de oogst in Rusland over het algemeen zeer gezegend is.

RUSLAND.

In de veertiendaagsche kronijk der *Revue des deux Mondes* vindt men het volgende antwoord, dat Keizer *Alexander* gegeven heeft aan vorst *Esterhazy*, den Oostenrijkschen gezant, op diens gelukwensching ter gelegenheid van de krooning te Moscou. »Ik heb reeds meer dan genoeg", zeide de Czaar, »van die dubbelzinnige politiek; voortaan zal ik niet meer uwe woorden, maar uwe daden gelooven. Ik weet waaraan ik mij te dien opzigte heb te houden. Aan uwen Souverein is overigens mijne meening ten deze bekend, ik heb hem er van onderrigt." De historische waarheid van deze woorden wordt niet in twijfel getrokken; maar men beweert, dat zij gesproken zijn niet *na*, maar *vóór* de krooning.

ASSEN, 8 October.

Heden ontvangen wij de navolgende Telegrafische berigten.

's Hage, 8 Oct. Aan den Burgemeester van Assen is met Januarij een hoogst eervol ontslag verleend. — Voor den spoorweg van Amsterdam naar den Helder is voorloopig concessie verleend aan den heer *Morel* te Parijs. — De geallieerde zeemagt in de Zwarte zee is weder versterkt met 3 Engelsche stoomschepen en zes kanonneerbooten. Ook Fransche schepen zouden derwaarts gezonden worden.

Amsterdam, Dingsdag, 7 Oct. Op de beurs van heden was de slotkoers der **effecten** als volgt: *Nederl.* 2½ pCt. $62\frac{3}{16}$ percent. Dito 4 pCt. 93½ percent. *Rusland* bij Hope en comp. 1798 en 1816 5 pCt. $102\frac{5}{8}$ percent. *Oostenrijk* Metalliek 5 pCt. 73½ percent.

Bij de dienstdoende schutterij te Zwolle is tot tweeden luitenant benoemd de heer C. baron *de Vos van Steenwijk*.

— De *Amst. Ct.* berigt in no. 236, dat de heer Mr. *C. Hiddingh*, die in het vorige jaar naar de Kaap de Goede Hoop vertrok, dezer dagen van daar is teruggekomen. Wij moeten dit berigt tegenspreken; de heer *Hiddingh* is nog niet teruggekeerd, maar wordt in het laatst dezer of het begin der volgende maand terug verwacht. Hij heeft eene moeijelijke reis naar Bloemfontein en Lijdenburg gehad.

-- Den 3 Oct. jl. is te Groningen tot doctor in de beide regten bevorderd de heer *P. Slot* van Meppel, na het verdedigen van eenige stellingen.

— Te Meppel was de den 4den en 5den dezer gehoudene groote botermarkt druk bezocht; 1312 vierde vaten zijn aan de stadswaag gewogen, uitmakende met de voor 14 dagen aangevoerde in het geheel 2466 vierde vaten, die gemiddeld verkocht zijn voor f 45-″ per vierde vat, zoodat in dit artikel de kapitale som van f 110,970 is omgezet.

— Op de jaarmarkt, den 3 dezer te Vledder gehouden, waren aangebragt 65 paarden, 79 koeijen, 400 Drentsche schapen en 129 varkens. De paarden golden van f 50-″ tot f 106-″, de koeijen van f 40-″ tot f 109-″, de schapen van f 3.50 tot f 9-″, de varkens van f 10-″ tot f 28-″. Bij weinig koopers was de handel niet zeer levendig, behalve in varkens, die bijna allen verkocht werden.

— Aan den rijksstraatweg te Hoogersmilde ziet men, naar ons wordt medegedeeld, lijsterbessen-boomen, die rijpe vrucht en nieuwe bloesem dragen.

*** Anlo, 3 Oct.** Zag het er voor korten tijd, door den aanhoudenden regen, met de nog op den akker staande vruchten treurig uit, thans geeft het aangename weder op nieuw het verblijdend vooruitzigt, dat het grootste gedeelte nog naar wensch zal kunnen ingeoogst worden, hoewel veel hooi bedorven is. Door het zakken van het water zal, wanneer dit nog eenige dagen mag aanhouden, de boekweit op de lage veenstreken nog al gedeeltelijk kunnen gewonnen worden. — Met het delven der aardappelen is door velen een begin gemaakt; over 't geheel hebben ze eene betere en meer volkomene wasdom verkregen dan in vroegere jaren, waardoor ze ook dikker en smakelijker zijn; de knol is echter over het algemeen veel meer aangetast: gemiddeld mag men het mud land rekenen op 50 à 60 mudden aardappelen. Door de aanhoudende regen ziet het er bij velen ook treurig uit met de brandstof: enkelen hebben dezelve in hunne bergplaatsen, maar van velen staat dezelve nog in het water, of in natte plaatsen, waar men niet met den wagen kan komen, zoodat men zich moet getroosten dagelijks een gedeelte in te zamelen voor de behoefte van dag tot dag.

*** Westervelde, 6 Oct.** Gepasseerde zaturdag had men aan de Norgervaart bijna een menschenleven te betreuren gehad. De knecht van den kastelein *P.* had de brug opgetrokken, en bij 't nederlaten tegen dezelve oploopende, was de wind tegen en sloeg haar met zoodanigen ruk weder omhoog, dat de man tusschen de brug en 't bovenste gedeelte der klap geraakte. Doordien de haak van boven vastsloeg, had men alle moeite deze weer los te krijgen en den man er tusschen weg te halen, die dan ook bewusteloos, ja als dood werd naar huis gedragen. De geneesheer alhier, er dadelijk bijgehaald, betuigde, dat, was het ligchaam van den lijder er een weinigje hooger en met 't borstbeen tusschen gekomen, de dood er zeker 't gevolg van zoude geweest zijn. Gelukkig was de klem op 't lijf, welks weeke deelen natuurlijk toegaven, en hierom is 't, dat de man wel spoedig weer zal hersteld zijn.

De jagt wordt hier, niettegenstaande er weinig hazen zijn, gelukkig beoefend. Onze heer Burgemeester schoot onlangs op een dag 13 stuks wild, t.w. 10 patrijzen en 3 hazen.

*** Wolvega, 2 Oct.** Gisteren werd de gemeente vereerd met een bezoek van den heer Commissaris des Konings in deze provincie. Aan het gemeentehuis afgestapt, werd Z.H.Ed.G. door den burgemeester verwelkomd, en onderhield zich daarna geruimen tijd met den Raad over de gemeentelijke belangen. Na eene talrijk bezochte audientie nam Z.H.Ed.G., vergezeld door de leden van het dagelijksch bestuur en den secretaris, een gedeelte van den in aanleg zijnden grindweg in oogenschouw en bragt voorts een bezoek aan school- en kerkgebouwen. Vervolgens nam Z.H.Ed.G. deel aan een hem door den heer burgemeester aangeboden diner en vertrok 's avonds 7 uur naar Oldeberkoop. Schoon weder begunstigde dit bezoek, terwijl het zeer aardig trof, dat hetzelve juist op een dag van de aanvankelijk florerende weekmarkt van Wolvega inviel. Talrijke vlaggen getuigden van de deelneming der ingezetenen. Velen deed het goed 's Konings verdienstelijken en hooggeachten vertegenwoordiger hunne hulde te kunnen brengen en van de sympathie der ingezetenen dezer gemeente te doen blijken.

*** Kolderveen, 6 Oct.** Als eene bijzonderheid verdient van hier gemeld te worden, dat in den tuin van den heer *G. W. K.* ter dezer plaatse, zich een pyrus japonica bevindt, die reeds voor de derde keer gedurende dezen zomer in bloei staat, zonder dat de kunst hiertoe iets bijgebragt heeft.

*** Makkinga, 2 Oct.** Wij mogen ons weder in een voorregt verheugen, waarvan wij nagenoeg een halve eeuw zijn beroofd geweest; heden is de zetel van het bestuur der gemeente Ooststellingwerf weder van Oldeberkoop naar hier overgebragt; ons geheele dorp verheugt zich daarover en wij willen, door middel van dit blad, openlijk onze blijdschap over deze heugelijke gebeurtenis te kennen geven. De heer Commissaris des Konings in dit gewest werd heden, bij het bezoek dezer gemeente, door den heer Burgemeester en den vollen Raad in het nieuwe gemeentehuis ontvangen, dat met onderscheidene vlaggen prijkte. Na zich met den Raad onderhouden te hebben, verleende Z.H.E.Ge. audientie aan onderscheidene personen en bezigtigde daarna het gemeentehuis; Z.H.E.Ge. vertrok vervolgens, vergezeld door H.H. Burgemeester en Wethouders tot aan de grenzen der gemeente, naar Beetsterzwaag.

Na het vertrek van den heer Commissaris voltrok de heer *A. W. van der Sluis*, ambtenaar van den burgerlijken stand, het eerste huwelijk in het nieuwe gemeentehuis, en wel tusschen *F. K. Bakker* en *S. W. Weerman* van Oosterwolde. Eene groote menigte was te zamen gevloeid en bragt den dag verder feestelijk door. Het dorp was met eerebogen, groen en vlaggen versierd.

Eere en dank zij allen, welke tot de overbrenging naar hier van het gemeentehuis hebben medegewerkt.

*** Hoogeveen, 7 Oct.** Gedurende de maand September 1856 zijn de nieuw verbeterde Hoogeveensche Vaart der Drentsche Kanaalmaatschappij afgevaren:

			metende te zamen	
Uit Hoogeveen	620	vaartuigen,	20051	tonnen.
Boven Sluis II en III of Roogat en Osseslius	146	″	2380	″
Boven de Meppeler Sluis	372	″	7576	″
Totaal	1138	″	30007	″

Behalve 182 kleine of ongemeten vaartuigen; terwijl het totaal der afvaartsgelden over die maand bedraagt f 2652.62.

*** Zuidlaren, 6 Oct.** De twee aan de longziekte lijdende runderen in deze gemeente zijn gestorven, en daaronder ook de springstier van *W. Meijering*. Het aantal gestorvenen is 18, der herstelden 5; op dit oogenblik zijn, voor zooverre bekend, geene aan deze ziekte lijdende.

*** Meppel, 6 Oct.** Wij hebben voor eenigen tijd in dit blad melding gemaakt, dat den timmerman *R. S.* alhier, terwijl hij aan de Dieverbrug met het bouwen van een huis bezig was, een scherp voorwerp, zoo men meende eene naald, in het vleesch van zijn regterarm was gedrongen bij gelegenheid dat hij een zwaren balk met zijne armen omklemde, om denzelven op te rigten, zoodat men vermoedde, dat de naald zich in zijne hemdsmouw had bevonden; dit raadsel nu is Zaturdag jl. opgelost; de chirurgijn had het geluk 't voorwerp te vatten en uit den zwerenden arm te halen; het was slechts een dennen splinter, doch niettemin heeft de man omstreeks 10 weken dit pijnlijk ongemak moeten dragen.

*** Dedemsvaart, 6 Oct.** De tijd schijnt thans wel mede te brengen, dat een ieder, zoowel arbeider als ambachtsman, zijne daggelden moet verhoogen, om bij de blijvende duurte der eerste levensmiddelen in de behoeften des huisgezins te kunnen voorzien. In navolging daarvan hebben de molenaars dezer plaats, zoo men verneemt, het maalloon insgelijks verhoogd, en hetzelve gebragt per mud op 40 cents voor tarwe, boonen, erwten en gort, op 25 cents voor rogge van bakkers en op 30 cents voor het algemeen, terwijl de boekweit, haver, garst of andere granen ook op 30 cents zijn gesteld.

— Gedurende de maand September zijn beneden sluis No. 6 van dit kanaal afgevaren 882 vaartuigen, die aan afvaartsregten hebben opgebragt f 7215.30, bedragende met de vorige maanden van dit jaar een aantal van 6218 schepen, en aan afvaartsgelden de som van f 36929.62^{5}, waaronder niet zijn begrepen de ontvangsten aan de andere bovensluizen. De laatste 14 dagen dier maand waren door het stormachtige weêr niet zeer gunstig voor de turfvaart, doch des te gunstiger voor het droog worden van den turf.

MENGELWERK.

Iets over het moederkoren.

Blijkens het verslag van de commissie van landbouw in Groningen, is dit jaar in die provincie buitengewoon veel *moederkoren* opgemerkt. Daar nu het gebruik van zoodanig ziek graan gevaarlijke ongesteldheden aan menschen en beesten kan veroorzaken, achten wij het van belang hier kort de kenmerken op te geven, waaraan men de aanwezigheid van het moederkoren ontdekt.

Het is zeer gemakkelijk de met moederkoren besmette korenaren te ontdekken. In de plaats van verscheidene graankorrels, ziet men daar eene donker violet kleurige, bijna zwarte zelfstandigheid, van veel grooteren omvang, hebbende eene verlengde, dikwijls gebogene gedaante, ligt breekbaar en vertoonende inwendig eene grijsachtige massa. Men bemerkt het moederkoren ook, zelfs wanneer het geen grooteren omvang heeft dan de graankorrel, of wanneer het in verscheidene deelen is gebroken, niet slechts aan zijne uitwendige donkerbruine kleur, maar ook aan zijne meerdere ligtheid; het drijft op het water, terwijl het gezonde graan naar den grond zinkt.

De schadelijke werking van het moederkoren bij de voeding is des te gevaarlijker, naar gelang zijne evenredigheden sterker zijn; $\frac{1}{8}$ a $\frac{1}{10}$ in het brood heeft somwijlen zeer gevaarlijke toevallen, koudvuur en het verlies van ledematen tengevolge gehad. De vergiftigende uitwerking van het moederkoorn besmet graan, is dikwijls sterker nog bij dieren dan bij menschen. Ernstige toevallen en plotselinge dood hebben zich vertoond, wanneer men aan de dieren graan met moederkoren vermengd, afkomstig van het zuiveren der granen, te eten had gegeven. Er ontstaat koudvuur even als bij menschen, maar veel spoediger en gepaard met zonderlinge omstandigheden. Bij hoenders vielen de geledingen der pooten achtereenvolgend af, liet zelfs de snavel los; bij varkens vielen de hoeven af en verkwijnde het dier.

Men kan derhalve niet te veel voorzorg nemen om het gebruik van met moederkoren besmet graan, of hetgeen daarvan vervaardigd wordt (meel, brood, zemel, enz.) in het voedsel van menschen en dieren te voorkomen.

Men kan de gevaren, die in het gebruik van met moederkoren besmet graan, zijn gelegen, ontwijken, door middel van behoorlijke reiniging, hetzij door middel van eene zeef, die het goede graan doorlaat en nagenoeg al het moederkoren, wegens den grooteren omvang, terughoudt, hetzij door middel van eenvoudige wanning, wanneer het wegens de geringere zwaarte op de oppervlakte komt. In allen gevalle voor het graan wordt gemalen, doet eene krachtige zuivering van hetzelve door middel van den ventilerenden wanmolen, het moederkoren met deszelfs overblijfselen verdwijnen. *Gr. Ct.*

INGEZONDEN STUKKEN.

NOORDWILLEMSVAART.

Veel is er al over dezelve, en niet weinig over de rigting, die dezelve door Assen zal hebben, geschreven, welnu, de vaart is ook voor de ingezetenen van Assen van zeer groot belang, en voor niemendal heeft de stad, die min of meer een 5000 tal zielen telt, geen f 25,000-″ toegezegd, en zooveel bovendien ingeschreven; men was vol geestdrift, en men dacht, althans velen, dat dit vast stond, dat de lang gewenschte Noordwillemsvaart zijn aanvang uit de kolk zoude nemen; daar stonden de bakens ook, en de heeren *Westerdijk* en *Haak*, en meer anderen, hebben, op verzoek der heeren ondernemers, bereidwillig hunne gronden, enz., ten bedoelden einde, tegen taxatie van deskundigen, afgestaan en daarvoor geteekend; moest en kon men dus ook niet met

---

den op) de schuld aan verregaande onvoorzigtigheid van zijnen kapitein moest worden geweten.

» Wij kregen nu elk van de bemanning van de *Chérubine* een kleedingstuk, om ons tegen de koude te beschermen. Ik bekwam slechts een dunne broek van eenen matroos, welke mij weinig hielp, daar ik nog steeds op mijne bloote voeten moest blijven loopen.

» Nadat de zon reeds een uur was opgegaan, ontdekten wij in de verte op den oceaan een drijvend wrak, waaraan zich iemand scheen te hebben vastgeklemd en in welks nabijheid ons voorkwam, dat een tweede persoon scheen te zwemmen, of althans op een onbeduidend voorwerp moest voortdrijven. Eene uitgezonden sloep bragt spoedig onzen kapitein en stuurman aan boord, de beide personen, die wij in de verte in de golven hadden zien dobberen; de toestand van den kapitein was daarbij vooral het hagchelijkst geweest.

» Wij stapten des morgens ten tien ure van de *Chérubine* op een ander vaartuig over, waarmede wij in den namiddag van dien dag Plymouth aandeden. Aldaar werden wij eenigzins verpleegd, doch moesten den volgenden dag nog, zonder van genoegzame kleederen te zijn voorzien — de meesten onzer hadden evenals ik, zelfs nog geen jas — naar Londen doorreizen, waar wij verder het noodige mogten ontvangen.

» Na een oponthoud van vier dagen in die stad, waar men ons in het verhoor heeft genomen, werden wij in staat gesteld de reis naar het vaderland voort te zetten en kwamen spoedig te Rotterdam aan.

» Ik snelde nu naar mijne haardstede om mijne ouders en vrienden te omhelzen. Later hoorde ik, dat zich in de tweede boot, die het wrak vóór ons hadden verlaten, slechts drie personen, zijnde de tweede stuurman, de hofmeester en Wijnveen, hadden bevonden, en dat bij het aanzeilen zes personen van de bemanning van ons schip dadelijk op de *Cherubine* waren overgesprongen. Met 105 personen uitgezeild, mogten wij slechts met 21 behouden blijven.

» Hoewel alles, wat wij bezaten, in den oceaan verloren hebbende, kunnen wij het Opperwezen echter niet vurig genoeg voor onze wonderbare redding danken, waarbij wij vertrouwen, dat ons het niet onbelangrijk geleden stoffelijk verlies wel eenigermate door de bekende milddadigheid van onze landgenooten zal worden vergoed."

PROEVE

eener natuurlijke historie voor de jeugd, eenvoudig en bevattelijk voorgesteld, op rijm, door een onzer voornaamste dichters. (*)

NB. Aan dezen of genen regel ontbreekt somwijlen een voet, doch anderen hebben er zooveel te meer, dat 's door mekandren goed.

DE HOND.

De hond is vermaard,
Om zijn gezelligen aard
En 't kwispelen van zijn staart.
Zijn neus, doorgaans rond,
Staat gewoonlijk in 't front:
En zoolang die maar nat en frisch is,
Is 't een bewijs, dat menheer zoo gezond als een visch is.
Een hond is iemand, die veel van zijn baas houdt,
Dien hij, om zoo te spreken, als zijn derden vader beschouwt,
En die hem dikwijls eene heele boerenwoning toevertrouwt,
Waar hij door zijn blaffen, dieven en bedelaars vandaan weet te jagen,
En den post van portier waarneemt zonder er ooit geld voor te vragen.

Menige blinde jonge hond
Is verdronken, omdat hij geen zwemmen verstond;
Doch zoodra zij dit verstaan,
Kan men ze gerust uit baaijen laten gaan.

Een hond nuttigt met plezier water en droog brood,
Doch een pak slaag daar heeft hij een broer aan dood.
Het opzetten is ook iets daar hij niets om geeft,
Als het maar niet begonnen wordt terwijl hij nog leeft.

(*) Onuitgegeven, toen dezelve vervaardigd werd.

Honden zijn dol op beenen,
Doch volgens Esopus loopt er zoo vaak een derde meê henen.

DE HOND.

Eene fabel.

Een hond, Hektor geheeten, had bij nacht
Over eene mand met keukenbeschuiten de wacht,
Met strikt bevel,
Om het stelen der beschuit, zoowel
Geheel als gedeeltelijk te beletten.
Waarom zou men hem toch anders op schildwacht zetten?
Hektor begreep dit ook zeer goed,
Beter dan menig ontvanger of eerste minister het doet.
En hij had op zijn best een kwartier of zoo te schilderen gestaan,
Of daar komt in 't verschiet bij het licht van de maan
Een jonge Kees met de hongerziekte aan,
En regelregt (dat is zoo klaar als een klontjen),
Op de beschuitemand af van ons waakzaam hondjen.
» Qui vive!" blaft Hektor, met een stem als een sergeant-majoor;
» Of versta je altemet geen Fransch en ben je doof aan dat oor,
» Dan vertaal ik 't in: *wiedaar!*...... in alle geval je kunt er niet door."
Doch Keezen, verhit op roof,
Zijn gewoonlijk Oostindisch doof.
» Jawel, sla maar door, krullebol!" zegt deze, en met haar en huid
Verdonkeremaand hij de mand met beschuit.
Om het kort te maken.
Het loopt op bakkelijen uit en Keesje krijgt laken,
Slaat aan 't janken en andere muziek
En schuurt op drie pooten zijn piek.
Doch terwijl Hektor No. 1 dus op doet dansen,
Zit No. 2 reeds bij de mand te schransen......
En Hektor staat verstomd, met de handen op zijn rug,
Want daar kwamen bovendien twee manke moppen over de brug
Mede regtstreeks aan op het snoeperijtjen,
Beide natuurlijk met een Keezen appetijtjen,

regt verwachten, dat die reeds lang verwachte en zeer gewenschte vaart de kolk zoude uitgaan, of zoo na mogelijk *nabij* die kolk, dat *naar* veler gevoelen niet verder kan zijn dan tusschen de kolk en het draaivonder, want overschreed men dit, waar blijft men dan met dat *nabij*, dat men toch niet, in het nadeel van Assen, zoo rekbaar zal gelieven te maken als men wil, maar in den strikste en beperksten zin in Assens belang diende uit te leggen, hetzij men langs *Haak* of langs de zuider cingelgracht ging. — Met het oog op een dier rigtingen hebben zeer velen, en misschien, wie weet het, de inteekenaren te Assen allen (stellig op zeer weinigen na) op de leening ingeschreven; en als men nu de rigting bij langs den heer *de Quartel* wil nemen, zou dat niet te betreuren en geene ramp voor Assen zijn? Velen zullen in dat geval spijt hebben, hoe zeer die vaart ook verlangd wordt, ingeschreven te hebben, en zij zouden in dat geval ook allen, zoo zij zulks konden, gaarne die herroepen en intrekken, daar in het tegenovergestelde geval, hetzij men bij *Haak*, of bij bakker *Veen*, of bij *K. Westrup* of Mevrouw de wed. *Carsten*, of uit de kolk langs de Hervormde Kerk, en dan langs de Zuider cingelgracht ging, en er gelden te kort kwamen, velen nog zouden inschrijven en de inschrijvers nog hunne ingeschrevene sommen zouden verhoogen.

De rigting bij Mevr. de Wed. *Carsten*, door de hertekamp en vervolgens in de Zuidercingel, met een kolk bij het geregtshof, beveelt zich, behalve door het belang van alle neringdoenden, bijzonder aan voor de beurs der ingezetenen, daar de stad in de meerdere waarde bij verkoop, welke hare gronden zouden erlangen, die dan aan de vaart komen te liggen, het geheele subsidie van f 25000 zoude kunnen vinden, hetwelk anders deze kleine gemeente moet opbrengen.

Om te doen uitkomen, dat in elk geval de rigting, bijlangs den heer *de Quartel*, al bezuinigde men daar al eenige luttele duizend guldens mede, dat, zoo men zegt, met 8 wel zal ophouden (en wat is dat op zoo een groot werk) niet is in het belang van Assen, zoo wel, wat het heden als het toekomende betreft; make men een plan van aanbouw langs alle drie genoemde rigtingen op, om te doen blijken, wat niet alleen het nuttigste, maar tevens het fraaiste, en bovenal het voordeeligste voor Assen zoude zijn; de rigting bijlangs den heer *de Quartel* zal dan verreweg achter moeten staan.

Assen's ingezetenen zijn dan ook, sedert men de rigting bijlangs den heer *de Quartel* schijnt te willen doordrijven, stil geworden, de geestdrift is voorbij; men spreekt weinig meer over het kanaal, men vreest dat de lang verwachte en zeer gewenschte vaart eene voor Assens welbegrepen belang verkeerde rigting zal nemen. Dat men toch ernstig naga, wat Assen's belang vordert, eer het te laat is, en het gaan zal, zooals het gegaan is met het Oranje Kanaal; dit kanaal had ook zijn begin uit de kolk te Assen kunnen nemen, dat zou voor Assen wat waard zijn geweest; men is er toe in de gelegenheid geweest, maar heeft het verzuimd; wij voorspellen, dat men ook, wanneer men met de Noordwillemsvaart de rigting bij den heer de *Quartel* volgt, spoedig berouw zal gevoelen, en dat de neringdoenden spoedig de schade zullen ondervinden.

Een Asser burger en inteekenaar.

CORRESPONDENTIE.

Aan K. te D. wordt medegedeeld, dat de vergrooting van de Courant en de daarmede gepaard gaande prijsverhooging, zoo als wij hebben aangekondigd, voorloopig alleen voor de wintermaanden zal plaats hebben. — De klagte over de willekeurige handelwijze van den lombardhouder te Coevorden kan niet opgenomen worden, omdat dezelve ligt den inzender aan eene geregtelijke vervolging zou blootstellen.

ADVERTENTIEN.

Mijne geliefde echtgenoot LUBBERTHA MATTHIA SCHUKKING beviel heden, door Gods goedheid, zeer voorspoedig van een' welgeschapen ZOON.

Assen den 6 October 1856.

L. OLDENHUIS GRATAMA.

Eenige kennisgeving.

Dépôt van Thee

Bij de ondergeteekenden zijn voortdurend verkrijgbaar **de THEEËN** uit het MAGAZIJN van

VAN HOUWENINGE & VISSER,

in verzegelde pakjes van $2\frac{1}{2}$ Ned. pond, 1 Ned. pond, 5, $2\frac{1}{2}$ & 1 Ons; waarop nummer & prijs van af 80 Cts. en hooger zijn vermeld; PRIJSCOURANTEN zijn gratis te bekomen.

H. P. A. VAN GORCUM te Assen.
A. VAN VEEN, Jz. te Meppel.
J. A. MUNTENDAM te Veendam.
K. TIMMERMAN te Steenwijk.
P. VAN VELZEL te Hoogeveen.

N.B. Door de goedkoopere Theeprijzen zijn de kwaliteiten op nieuw aanmerkelijk verbeterd.

UIT DE HAND TE KOOP.

Een **goed onderhouden KAP-CHAIS**, alsmede zoo goed als **nieuw CHAIS-GEREIDE.** Te bevragen bij H. BOS, Mr. Wagenmaker enz. te Smilde.

JAN ROSING NIJENHUIS te Zuidlaren is voornemens, ten overstaan van den Notaris Mr. S. J. OOSTING te Emmen, op VRIJDAG den 10 October e.k., des morgens te tien uren, te Exloo, ten huize van WILLEM KREMERS aldaar, PUBLIEK TE VERKOOPEN:

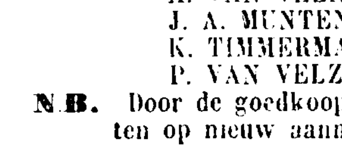

Eenige perceelen **BOUWLAND, HOOILAND, WEIDELAND, VELD** en $3\frac{1}{2}$ **KOEWEIDEN** in de benedenste Kijl, alles gelegen onder Exloo, gemeente Odoorn.

Emmen den 6 October 1856.

Mr. S. J. OOSTING,
Not.

De Notaris TADEMA zal, op aanstaande WOENSDAG, bij strijk- en verhooggeld, provisioneel VERKOOPEN:

Eene **HUIZINGE** en **ERF** en stuk **GRONDS** van het geamoveerd Kerkgebouw van de CHRISTELIJKE afgescheidene Gemeente te Appelscha; het HUIS en ERF bij JAN M. VAN BUITEN in gebruik, op den 12 Mei 1857, en de GROND overigens op den 12 November 1856 te aanvaarden; verdeeld in twee Perceelen.

Bij BRIEVEN VAN MEERDERJARIG-VERKLARING, door den Hoogen Raad der Nederlanden op den 12den September 1856 verleend, goedgekeurd bij Koninklijk Besluit van den 25sten September 1856, No. 57, en geregistreerd te 's Gravenhage den 2den October daaraanvolgende, zijn aan **JANSIEN MAGRIETHA DE HAAN**, zonder beroep, wonende te Smilde, gegeven al de **REGTEN** bij de Wet **aan Meerderjarigen toegekend**, behoudens de bepaling van Art. 478 van het Burgerlijk Wetboek.

Geschiedende hiervan openbare aankondiging ter voldoening aan art. 486 van hetzelve Wetboek.

's Gravenhage den 4 October 1856.

G. VAN DER JAGT, Wz.
Procureur bij den Hoogen Raad.

VERKOOPING.

Mr. H. P. WICHERS, Notaris te Leek, gedenkt, ten verzoeke van de Erven wijlen JAKOB BARTELDS ZANTINGA en deszelfs nagelaten Weduwe wijlen BARBER HANSEN GERBER, Landbouwersche op Kroonsveld, onder Oldekerk, op ZATURDAG den 8sten November 1856, des voordemiddags te elf uur, ten huize van den kastelein J. G. BOEREMA, te Enumatil, publiek te Verkoopen.

I. Eene **BOEREN-BEHUIZING** en **SCHUUR**, met groote **HUT** en **STOOKHUT**, *Kroonsveld* genaamd, benevens TUIN, HOF en VASTE, ALTOOSDURENDE, ONOPZEGBARE EN IN ALLE LINIEN VERERVENDE BEKLEMMING van de daarbij behoorende **landerijen**, te zamen groot 51 B., 92 R., 80 E., staande en gelegen te Oldekerk, doende jaarlijks op Midwinter, aan den Heer A. S. LEURINGH te Leek tot vaste huur de som van f 60—00.

De Kooper zal het regt hebben, om het aanwezige HOUT, tegen vast te stellen prijs, over te nemen.

II. Eene **BOEREN-BEHUIZING** en **SCHUUR**, OLDEKERK genaamd, benevens de VASTE BEKLEMMING van 15 B., 65 R., 40 E. daarbij behoorende **Landerijen**, staande en gelegen te Oldekerk, doende jaarl. op Midw. aan de kerk der Hervormde Gemeente van Niekerk, Oldekerk en Faan tot vaste huur de som van f 18—00; kunnende de MEIJER jaarlijks wegens grondpacht van eene daarop staande BEHUIZING, beuren de som van f 3—00.

III. Eene **BOEREN-BEHUIZING** en **SCHUUR**, benevens de VASTE en EEUWIGDURENDE BEKLEMMING van 24 B., 37 R., 30 E. daarbij behoorende **Landerijen**, staande en gelegen tegenover de Poffert, onder Klein-Oostwold, doende jaarl. op Midwinter aan Mevrouw TJASSENS, te Groningen, tot vaste huur de som van f 80—00.

PUBLICATIE.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS der Gemeente Assen doen te weten, dat op MAANDAG den 20 October eerstkomende des avonds te zeven ure, in het Gemeentehuis bij enkele INSCHRIJVING zal worden **AANBESTEED de levering aan de Gemeente:**

I. Van ongeveer **elf dagwerken STEEKTURF**, ten dienste van het Gemeentehuis en de lagere scholen te Assen en Kloosterveen, voor den aanstaanden winter.

2. Van de **PATENT- en RAAPOLIE** benevens de **LAMPEKOUSJES** en **KAARSEN**, gedurende 1857, benoodigd tot de verlichting van het Gemeentehuis en die der straten.

De voorwaarden liggen ter Secretarie ter inzage.

Assen den 22 September 1856.

De Burgemeester,
H. J. OOSTING.
De Secretaris,
KIJMMELL.

AANBESTEDING.

De COMMISSIE van ADMINISTRATIE over het vereenigd Huis van Arrest en JUSTITIE te Assen is voornemens, op MAANDAG den 13den October 1856, des morgens om twaalf uur, in een der LOCALEN van gemeld huis *AAN TE BESTEDEN:*

De voeding en verzorging der Gevangenen over 1800 zeven en vijftig, bestaande in BROOD, (Rogge- en Wittebrood), AARDAPPELEN, VLEESCH, VET, GORT, RIJST, GEELE- en GROENE ERWTEN, GROENTEN, ZOUT, PEPER, AZIJN, OLIE, KAARSEN, GROENE ZEEP, SODA, KOFFIJ, CICHOREI, MELK, LEGSTROO, KORTE- en LANGE TURF. —

Waarvan de Voorwaarden ter lezing liggen bij den CONCIERGE van genoemd huis en bij den Logementhouder R. KUIPERS te Assen, terwijl verder informatien kunnen worden bekomen bij den Secretaris Mr. H. VOS.

Assen den 30 September 1856.

De Commissie voornoemd,
P. A. VAN HOLTHE TOT ECHTEN, *L. V. P.*
Ter ordonnantie van dezelve,
H. VOS.

Ik leed aan gedurige zenuwtoevallen, die van zoo hevige kramppijnen in de maagholte vergezeld gingen, alsof alles daarin verwrongen en verscheurd werd; zij eindigden altijd met eene bewusteloosheid van eenige minuten. Nooit ben ik eene geheele week daarvan bevrijd gebleven, maar nu heb ik sedert zes weken, dat ik **DU BARRY'S REVALENTA** gebruik, aanmerkelijk beterschap bespeurd, ik heb ze al dien tijd maar eenmaal gehad en hoop, dat ik deze verschrikkelijke kwaal door het voortgebruiken van dit nooit genoeg geprezen meel geheel te boven zal komen. Ik gebruik het onder toezigt en op raad van mijnen Docter.

Troyes, 18 September 1856. HENRY REMIS,
Rue du Bois, Kousenwever.

Maagkramp, zuur, maagpijn, opgezetheid, hartwater, verstoppingen, diarrhaea, gal- en zenuwziekten en eene menigte andere ongesteldheden, die door slechte spijsvertering ontstaan, worden door **DU BARRY'S REVALENTA** genezen.

Zij geneest in den grond de ontstemde organen en herstelt de natuurlijke werking. Het is een voedingsmiddel, dat ontbijt, tusschenuurtje, middagmaal en avondeten vervangt, naar verkiezing van den gebruiker en dikwijls goedkooper is dan andere spijzen. Men bereidt ze op verschillende wijzen.

Amsterdam, VERKOOPHUIS.
Assen, H. P. A. VAN GORCUM.
Meppel, A. JEULEN.
Hoogeveen, JAN VAN DER WOLDE Jr.
Gordijk, S. G. ZWART.
Steenwijk, K. TIMMERMANS.

en in de bekende Dépôts in de andere steden.

BURGERLIJKE STAND.

Hoogeveen, 28 Sept.—5 Oct. Ondertr. G. Kaptein met E. Zomer. — Geh. D. Gerrits met G. Stoter. — Bev. A. Pieters geb. Veuger, van z.; A. Vos geb. Benjamins, van d.; A. Wijdoogen geb. Padding, van d.; L. Koster geb. Seinen, van z.; Z. ter Stege geb. Schierbeek, van z.; J. van Buuren geb. Kloeze, van d.; C. Bouwhuis geb. Eruiser, van d. — Overl. G. B. Bols, echtgenoot van K. S. Snippe, ruim 48 j.; D. Gerrits, 4 m., ml.; H. Schonewille, 20 j., ml.; M. Wijdoogen, 4 d., vrl.; J. R. IJmker, laatstelijk echtgenoot van A. F. Engels, 63 jaren. Voorts een levenloos kind van het mannelijk geslacht van W. Scholten en F. Bakker.

Smilde, 28 Sept.- 5 Oct. Bev. F. Mast geb. ten Wolde, van z.; A. H. Klaassen geb. Kuiper, van z.; P. Stoker geb. Visser, van d.; A. Roemer geb. Kuipers, van z.; G. de Vroome geb. Homan, van d.; J. Steen geb. Christerus, van d.; G. Boverhuis geb. Kramer, van z.; M. Nijland geb. Duursma, van z.

Meppel, 26 Sept.—3 Oct. Ondertr. A. Esveld met G. Geel. — Bev. J. Dalsem geb. Koers, van z.; A. de Vries geb. Schiphorst, van z.; J. Hollander geb. Zwiers, van d., L. Worst geb. Berkenbos, van d., P. Geerligs geb. Moraal, van d.; J. Zwikker geb. Lindenhovius, van d.; J. de Pree geb. Engels, van z.

MARKTBERIGTEN.

GRONINGEN, 7 October.

Tarwe, Jarige	70	N.pd.	f 13.40	Boekweit, zand	60	N.pd. f	6.65
„ N. Oml.	68	„	„ 11.50	„ „	62	„ „	7.15
cito.	70	„	„ 12.25	„ veen	64	„ „	0.00
„ „ Old.	66	„	„ 10.50	„ „	66	„ „	0.00
„ „ „	70	„	„ 12.00	Paardeboonen. . f	5.50	à	7.50
Rogge, N. Inl.	62	„	„ 7.40	Groene Erwten. „	00.00	à	00.00
„ „ „	64	„	„ 8.00	Graauwe „ „	00.00	à	00.00
„ „ „	66	„	„ 8.60	Koolzaad . . . f	12.00	à	15.75
Haver, N. dikke	40	„	„ 4.05	Gort, grove . „	10.75	à	11.50
„ „	42	„	„ 4.25	Gort, parel , „	13.50	à	16.00
„ Voer	36	„	„ 3.50	Olie, raap per vat	48.50	à	00.00
„ „	40	„	„ 3.90	Raapkoeken.		à	—.—
„ Zwarte	36	„	„ 3.55	Lijnkoeken	—.—	a	—.—
„ „	38	„	„ 3.75	Boter $\frac{1}{4}$ ton. . .	—.—	à	—.—
Garst, N. wint.	54	„	„ 6.40	Boter $\frac{1}{8}$ „		à	—.—
„ „ „	56	„	„ 6.80				
„ „ zomer	56	„	„ 6.40				
„ „ knob.	60	„	„ 7.20				

Nieuwe Tarwe meer aan en iets lager afgegeven. N. Rogge in een doen, Buitenlandsche flaauw. Boekweit meest als voren. Garst ruim prijshoudend. Dikke Haver over 't geheel wel zoo aangenaam, vooral de Voersoorten hooger verkocht. Boonen slap, inzonderheid de geringere kwaliteiten. Gort stil. Koolzaad met trage koopers.

ZWOLLE, 3 Oct. Tarwe f 15,12⁵ a f 13,75. - Rogge f 10,00 f a 8,15. — Boekweit f 9,70 a f 8,25. — Nieuwe Aardappelen f 2,40 a f 1,65. — Boter per $\frac{1}{8}$ ton f 23,50 a f 23,00; per ℔ f 1.20 a f 1,10.

OLDEMARKT, 4 Oct. Boter $\frac{1}{4}$ v. f 46.50 a 00.00.

HEERENVEEN, 27 Sept. Rogge f 8.80 Boter p. $\frac{1}{4}$ v. f 47.00.

NOORDWOLDE, 2 Oct. Rogge f 8.50 a f 9.37⁵. — Boter per N. ℔ f 0.97 a f 1.10

STEENWIJK, 6 Oct. Rogge f 8,25 a f 9,20 — Boekweit f 7,00 a f 8,70. — Boter per $\frac{1}{8}$ ton f 23.25 a f 00,00.

OOSTERWOLDE, 6 Oct. Rogge f 8.40 tot f 8.00. Zandboekweit f 8.75 tot f 7.50. Veenboekweit f 7.75 tot f 6.90.

AMSTERDAM, 6 Oct. TARWE prijshoudend bij kleinigheden aan consumtie; 128 ℔ oude bonte Poolsche f 510; 127, 128 ℔ oude witbonte dito f 530, 535; 126, 127 ℔ bonte dito f 475; 127 ℔ dito f 480, 483; 128 ℔ nieuwe dito f 475; 129 ℔ nieuwe Rijn f 445; 125 ℔ oude dito f 430; 153, 152 ℔ nieuwe Bovenl. Ris f 420; 133 ℔ Kubanka f 380, 384. — ROGGE bij partij iets lager, bij gerijven als voren; 121 ℔ puike Amerik. f 290; 118 ℔ Peterb. f 252; 119, 120 ℔ Archangel f 253, 256, 118 ℔ dito f 250 bij partij; 120 ℔ dito f 257. — GARST lager afgegeven; 98 ℔ Friesche Winter f 203. — HAVER tot iets minderen prijs; 90, 95/2 ℔ Voer f 130, 135. — BOEKWEIT onveranderd, 124 ℔ Holst. f 296, 118 ℔ Amersf. f 282. — KOOLZAAD hooger betaald; op 9 v. Olie in Oct. £ 87, Nov. £ $87\frac{1}{2}$; April £ 83.— LIJNZAAD prijshouderd; 104 a 106 ℔ Archangel f 320, 325.— RAAP- en LIJNOLIE willig. Raapolie op 6w. f $51\frac{1}{4}$; Vlieg. f 50, $\frac{1}{2}$; lo. Nov. f $49\frac{3}{4}$, 50; Dec. f $49\frac{3}{4}$; Mei f $46\frac{1}{4}$, $\frac{3}{4}$. Lijnolie op 6w. f $42\frac{3}{4}$; Vlieg. f $41\frac{1}{2}$, 42, Nov. f $40\frac{1}{2}$, $\frac{3}{4}$, $\frac{1}{4}$; Dec. f $38\frac{3}{4}$, 39, $38\frac{3}{4}$. - HENNEPOLIE op 6w. f $46\frac{1}{4}$, Vlieg. f 45. — RAAPKOEKEN per 1040 stuks f 94 a 97. — LIJNKOEKEN per 104 stuks f $9\frac{1}{2}$ a 14.

SCHIEDAM, 4 Oct. MOUTWIJN f $24\frac{1}{4}$ per vat contant met vrij wat handel: — JENEVER 109 pct. Amst. proef f $29\frac{1}{4}$ a f $29\frac{3}{4}$ per vat contant.

230ste STAATS-LOTERIJ. VIJFDE KLASSE.

8ste Lijst. No. 14145 f 50,000. No. 18392 f 1000. No. 16010 f 400. Nos. 12850 en 13568 ieder f 200. Nos. 1613, 2630, 4931, 5041, 5144, 5566, 8136, 8361, 9532, 9681, 10112, 11550, 12431, 12486, 14385, 15125, 15883, 19388 en 19612 ieder f 100.

PRIJSCOURANT DER EFFECTEN.

AMSTERDAM, 6 October 1856.

			GEBLEVEN.				GEBLEVEN.
Nederl. W. S.	$2\frac{1}{2}$	pct.	62	*Polen*, Oblig.	4	pct	$77\frac{3}{4}$
„ „	3	„	$73\frac{13}{16}$	*Spanje*. Oblig.	$1\frac{1}{4}$	„	$23\frac{11}{16}$
„ „	4	„	$92\frac{15}{16}$	Obligatiën	3	„	$42\frac{1}{8}$
Amort. Synd.	$3\frac{1}{2}$	„	$90\frac{1}{2}$	Binnenl.	3	„	$37\frac{7}{8}$
Handelm.	$4\frac{1}{2}$	„		Amortisable			$6\frac{1}{2}$
O.I. Leening	4	„	$92\frac{5}{8}$	Bewijz. Coup.			$5\frac{7}{16}$
Aand. Holl. Spoorw.				*Oostenrijk*,			
Aand. Rijn Sp.	$4\frac{1}{2}$	„		Oblig. Goll	5	„	79
Haarl. Meer	5	„		„ „	4	„	
Rusl. Ob. Hope	5	„	$102\frac{3}{4}$	„ Metal.	5	„	$73\frac{1}{2}$
Dito 1828/29	5	„	$102\frac{1}{2}$	„ „ N.	5	„	$83\frac{3}{8}$
Dito 1831/33	5	„	$91\frac{1}{4}$	„ „	$2\frac{1}{2}$	„	$38\frac{1}{4}$
Dito 1840	4	„		*Belgie*, Cert.	$2\frac{1}{2}$	„	
Cert. Stieglitz	4	„	84	Rothschild	$2\frac{1}{2}$	„	$50\frac{5}{8}$
Ins. in Assign.	6	„		*Portug.*, Oblig.	3	„	$43\frac{11}{16}$
Cert. van dito	6	„		„	4		
				Amerika Bank-Act.			$1\frac{1}{16}$

En steeken het delicaat gebak
Dadelijk in hun mond, bij gebrek aan een zak.
» Weetje wat," zegt Hektor, » plaatpoetsen zit niet in mijn aard,
» Want ik heb een oudste dochter, die als waker op een beurtman vaart.
» Maar een tegen vier is geen portuur;
» En daar is geen hond in de gansche natuur,
» Noch in de vereenigde Nederlanden,
» Die een mand levensmiddelen beschermt tegen zooveel Keeze tanden.
» Doch ik heb nog een middeltje in petto,
» Zooals menheer de Italiaan zei met zijn stiletto,
» Om de beschuit, die het korfjen versiert,
» Te verdedigen tegen dat *ongediert*.
(» Want aan zulk Jan Hagel den naam van dieren te schenken,
» Zou mijn gevoel als hond van eer te veel krenken.)
» Het best van allen
» Is, zelf op het proviand maar aan te vallen."
Zoo gezegd zoo gedaan.
In eigen persoon tast nu Hektor het spijskorfjen aan,
En, eer iemand, die in 't hoofd verstopt is, zijn neus kan snuiten,
Is het lot reeds beslist van de mand met beschuiten,
Terwijl mopjens, kardoesjens en Keezen in kluis,
Op een pruikemakersdrafjen afpoeijeren naar huis.

Moraal.

Deez' fabel leert ons zoowel als de geschiedenis,
Dat de vraatzucht van Keezen onverzaatbaar is,
En dat zij er nooit een been in zien,
Om zich met het eigendom te verrijken van andere lien;
Doch ten tweeden doet de fabel ons duidelijk aanschouwen,
Hoe men somtijds den wil voor de daad moet houen,
En hoe men, als men zijn best doet en niet kan slagen,
Zich maar als bovengemelde hond moet gedragen.
» Je meent natuurlijk Hector", zegt hier iemand terstond,
» Mijnheer, u neemt mij het woord uit den mond."

(*Vervolg hierna.*)

Allerlei.

De volgende mededeeling, welke elders is gevonden, zal bij voorkomende gevallen van brand, ongetwijfeld te stade kunnen komen; weshalve wij haar hier overnemen:

De rook en damp, bij elken brand aanwezig, kunnen dikwijls zoodanig beslotene ruimten vullen, dat ze zelfs een kortstondig oponthoud verhinderen, en daardoor het redden van dieren, ja dikwijls zelfs van menschen, onmogelijk maken. Een eenvoudig middel kan iedereen in staat stellen, een' betrekkelijk geruimen tijd in eene door verstikkenden rook of damp geheel vervulde ruimte zonder hinder door te brengen.

Men houde zich ten dien einde een' natgemaakten en eenige malen toegevouwen doek zóó voor neus en mond, dat de ademhaling niet belet wordt, maar ook tevens geene lucht, anders dan door dien doek heen, kan ingeademd worden.

Hoe eenvoudig dit middel ook schijnen moge, zoo berust het toch geheel op physische en scheikundige wetten.

De rook, die bij eenige verbranding ontstaat, bevat een groot gedeelte fijne stofdeeltjes, die, in verbinding met zich te gelijker tijd ontwikkelende schadelijke dampen, de ademhaling belemmeren en daaruit hunne verstikkende eigenschappen ontleenen.

Een in diervoege aangewende doek zuivert de ingeademde lucht vooraf, voor een groot gedeelte, van die schadelijke stofdeeltjes en gassoorten.

Zeker Duitscher zegt: bij de krooning van den Keizer van Rusland spreidden de vorstelijke personen en de vreemde gezanten zulk eene verblindende pracht ten toon, dat de zon uitriep: » ik bid u, *mijne Herschaften*, dat gij het niet al te erg maakt, want anders moet ik mij voor u verschuilen!"

Wonderlijk toch, zegt een snaak, toen ik de eerste 100 gulden schuldig was kon *ik* — nu ik ettelijke duizenden guldens schuldig ben en welligt blijf, kunnen mijne *crediteuren* niet slapen.

De Duitsche humorist Saphir zegt: De mensch is alle dagen zijn eigen doodgraver. Als hij twaalf jaar is, begraaft hij zijne lagchende kindschheid; als hij achttien jaar is, begraaft hij zijne rozenverwige jeugd; als hij twintig jaar is, begraaft hij zijne eerste liefde; als hij dertig is, zijn geloof aan de menschheid; als hij veertig is, begraaft hij zijne hoop; als hij vijftig is, begraaft hij zijne wenschen; als hij zestig is, begraaft hij één voor één zijne vijf zinnen, het gehoor, 't gezigt enz. En zoo graaft de mensch steeds een graf voor zich zelven, en toch denkt hij nooit aan den dood, en elke herinnering aan zijn ouden dag verschrikt hem, en de vraag: hoe oud zijt ge? schijnt hem niets anders dan de vraag: wanneer zal ik het genoegen hebben achter uw lijk naar 't graf te gaan?

Voor vier dingen moet men zich wachten: voor opgewarmde kost; voor ingebeelde menschen; voor verzoende vijanden en voor vrouwen met baarden.

Raadsels en Charades.

V. Ik ben een zonderling wezen, ik deel in den roem mijner landgenooten; dagelijks ben ik oud en nieuw tegelijk; ik word gelaakt en geprezen; men noemt mij valsch en dan weer waar. Het volk gewaagt van mij als ik in mijne jeugd ben, en vergeet mij, als ik mijn tijd heb overleefd. Des morgens wordt geene dame meer het hof gemaakt dan mij, en 's avonds word ik niet meer opgemerkt.

VI. Hij, die als man, mijn eerste gedeelte is, heeft ook gaarne mijn tweede; en zij, die als vrouw mijn geheel is, zoude gaarne zelve mijn tweede gedeelte zijn.

Die van 1 Oct. tot 1 April e.k. de meeste goede oplossingen inzendt, ontvangt eene premie van f 12.—, gelijk ook hij, die in dat tijdvak aan de Redactie de meeste charades doet toekomen, die opgenomen worden. N.B. *De inzendingen moeten franco geschieden.*

Gedrukt bij GRATAMA te Assen.